

മൻ കി ബാത്ത്

വാല്യം-2

മൻ കി ബാത്ത്

വാല്യം - 2

Authors

Sharda Mohan and Shashi Mukherjee

Illustrations and Cover Art

Dilip Kadam

Assistant Artist

Ravindra Mokate

Production

Amar Chitra Katha

Published by

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd

Malayalam

ISBN – 978-81-19242-59-7

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd, June 2023

© Ministry of Culture, Govt of India, June 2023

All rights reserved. This book is sold subject to the condition that the publication may not be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

You can now get ACK stories as part of your classroom with **ACK Learn**,
a unique learning platform that brings these stories to your school with a range of workshops.
Find out more at www.acklearn.com or write to us at acklearn@ack-media.com.

നമ്മൾ കോവിഡ്-19 മഹാമാരിയുടെ ഏറ്റവും മോശം അവസ്ഥകളിലൂടെ കടന്നുപോയി. നമ്മളെല്ലാവരും വീടിനുള്ളിൽ അടച്ചുപൂട്ടി കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം ദീർഘകാലം ജീവിച്ച ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. നമ്മളിൽ ചിലർക്ക് അതൊരു നല്ല കാലമായിരുന്നു, ആ സമയത്ത് നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളുമായും സഹോദരങ്ങളുമായും ഒപ്പം ജീവിക്കുന്ന മറ്റുള്ളവരുമായുമുള്ള അടുപ്പം വളർന്നു. പക്ഷെ നമുക്കൊക്കെ അതൊരു ദുരിതകാലവുമായിരുന്നു. നിങ്ങളെങ്ങനെയാണ് ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഒരുമിച്ചു ജീവിച്ചത്?

നിർഭാഗ്യവശാൽ, വർഷങ്ങൾക്കൊണ്ട് കൈവിട്ടുപോയ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിന്റെ മുൻ പാരമ്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് തിരിച്ചറിവുണ്ടായി. ഈ പാരമ്പര്യങ്ങളില്ലാതെ ചില കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഒരുമിച്ചു ചേരുമ്പോൾ സന്തോഷം കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കാതെ വന്നു.

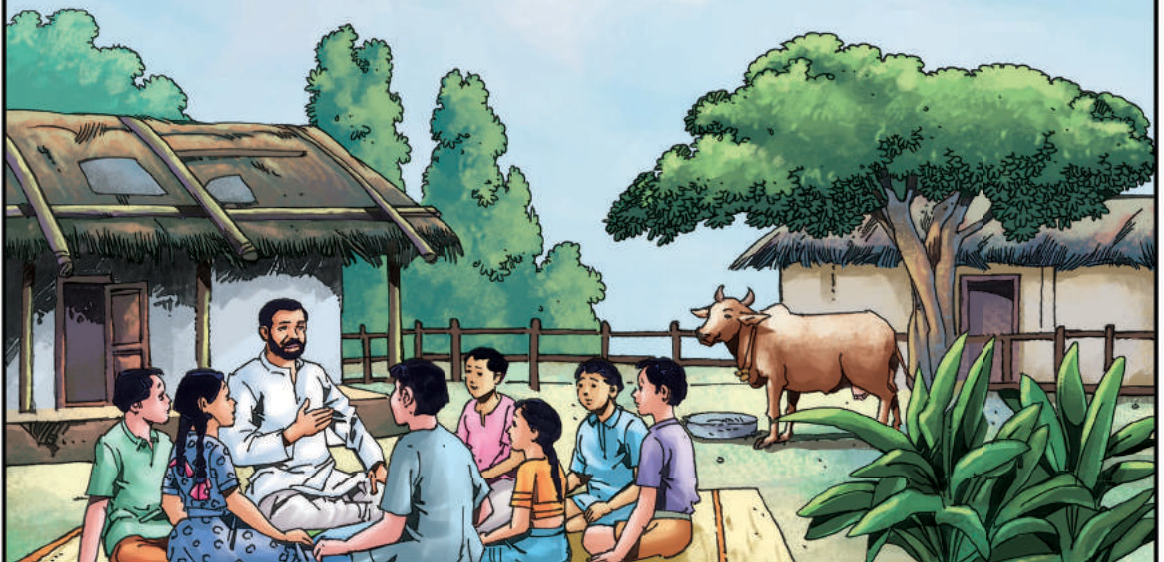
നമ്മളെ ഒരു കുടുംബമായി ഒരുമിപ്പിച്ചു നിർത്തുന്ന പാരമ്പര്യമായിരുന്നു കഥപറയൽ. പണ്ട്, വീട്ടിലെ മുതിർന്നവർ കുട്ടികളോട് കഥപറയാൻ സമയം കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു. ഇത് കുടുംബത്തിൽ സന്തോഷം നിലനിർത്താനും നമ്മൾ ഒന്നാണെന്ന ബോധമുണ്ടാക്കാനും ഉപകരിച്ചിരുന്നു.

കഥകൾ സർഗ്ഗാത്മകതയും സംവേദനക്ഷമതയും കൊണ്ടുവരുന്നു. ആത്മാവുള്ളിടത്ത് കഥയുമുണ്ടാകും. യുവാവായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഭാരതത്തിന്റെ ഗ്രാമഗ്രാമാന്തരങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. ഞാനെന്നും ഗ്രാമങ്ങളിലെ കുട്ടികളോട് സംവദിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഞാനെന്നും അവരോട് കഥകൾ പറയാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

അപ്പോൾ അവർ പറയും “ഇല്ല അങ്കിൾ, ഞങ്ങൾ തമാശകൾ പറയാം, ശേഷം നിങ്ങളും ഞങ്ങളോട് തമാശകൾ പങ്കുവെയ്ക്കൂ”. ഈ കുട്ടികൾക്ക് കഥകൾ കേൾക്കുന്നതിന്റെ ആഹ്ലാദംപോലുമറിയില്ലല്ലോ എന്നേർത്ത് ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. കഥപറച്ചിലിന്റെ പാരമ്പര്യം പൗരാണിക കാലംമുതലുള്ളതാണ്. അത് പഞ്ചതന്ത്രം കഥകളോ, ഹിതോപദേശ കഥകളോ അല്ലെങ്കിൽ കിസ്സ ഗോയിയോ* ആയിക്കോട്ടെ. അറിവു പകരുന്ന പക്ഷി മൃഗാദികളുടെ കഥകളുണ്ടായിരുന്നു, മൂല്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന മതപരമായ കഥകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഇന്ന്, നിരവധിയാളുകൾ കഥപറയാനായി സ്വന്തമായി അരങ്ങുകൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അമർ വ്യാസും സുഹൃത്തുക്കളും ഗാമസ്റ്റോറി ഡോട്ട് കോം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൈശാലി വ്യവ്ഹരെ ദേശ്പാണ്ടെ ഗ്രാമീണരേയും കർഷകരേയും കുറിച്ചുള്ള കഥകൾ ജനകീയമാക്കുന്നു. ബാപ്പു** വിനെക്കുറിച്ചുള്ള കഥകൾ പറയുന്നതാണ് ബംഗളൂരുവിൽ നിന്നുള്ള വിക്രം ശ്രീധറിന് താൽപര്യം. ചെന്നൈയിൽ നിന്നുള്ള ശ്രീവിദ്യ വീരരാഘവന്റെയും ഗീതാ രാമാനുജന്റെയും കഥാലയ ഡോട്ട് ഓർഗ് നല്ലൊരു കഥാപറച്ചിൽ വേദിയാണ്, കൂടുതൽ നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്.

കഥപറയുന്നവരെക്കുറിച്ചറിയാനും മറ്റു പ്രചോദന കഥകൾ കേൾക്കാനും നമുക്ക് നായർ സാറിന്റെ സ്കൂളിൽ പോകാം, എന്റെ മൻ കി ബാത്ത് പ്രോഗ്രാമിലൂടെ.

ഉള്ളടക്കം

1	എല്ലാ കഥകളെയും കുറിച്ച്	3
2	വീരേന്ദ്ര യാദവ്	7
3	ഉഷ ദുബെ	10
4	ടി. ശ്രീനിവാസാചാര്യ	13
5	അനുദിപും മിനുഷയും	15
6	സൽമാൻ	18
7	എൻ. എസ്. രാജപ്പൻ	20
8	സി. വി. രാജു	23
9	ഭഗീരഥി അമ്മ	26
10	രാജേന്ദ്ര ജാദവ്	28
11	ഗായത്രി	30

എല്ലാ കഥകളേയും കുറിച്ച്

വേനലവധിക്കു ശേഷം എല്ലാ കുട്ടികളും സ്കൂളിൽ തിരിച്ചെത്തി

ഹലോ ഇക്ബാൽ! നിൽക്കൂ.

ഹായ് ശ്രേയസ്! നിന്നെ കണ്ടതിൽ സന്തോഷം.

ഗുഡ് മോണിങ് നായർ സാർ!

ഗുഡ് മോണിങ്, ശാരദ. ഹലോ, പയ്യ മാരെ! നിങ്ങളെ പതിവുപോലെ അവസാന പിരിയഡിൽ കാണാം.

ധാരാളം കഥകളുമായി?

ഹി.. ഹി... ഹി! അതെ, ധാരാളം കഥകളുമായി.

നായർ സാർ എല്ലാവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. കാരണം അദ്ദേഹം രസകരമായ കഥകൾ കുട്ടികൾക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു. എല്ലാം പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ റേഡിയോ പരിപാടിയായ മൻ കി ബാത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു.

നിശ്ചയമായും, അന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ കടന്നുവന്നു.

നായർ സാർ, ഇന്നത്തെ കഥ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ്?

ഇന്നത്തെ കഥ, കഥയെക്കുറിച്ചാണ്.

അതെങ്ങനെ?

എല്ലാവരും ഇരുന്നപ്പോൾ നായർ സാർ എല്ലാവരേയും അഭിവാദ്യം ചെയ്തു -

ഒരിക്കൽ, മഹാമാരിക്കാലത്ത്, നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി ബംഗളൂരുവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കുട്ടി കഥപറച്ചിലു കാരുമായി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ബംഗളൂരു കഥാകഥന സൊസൈറ്റിയിൽ നിന്നുള്ളവരായിരുന്നു.

അതിൽ അപർണ ആന്ത്രേയ, ഷൈലജ സമ്പത്ത്, സൗമ്യ ശ്രീനിവാസൻ, അപർണ്ണ ജയ്ശങ്കർ, ലാവണ്യ പ്രസാദ് എന്നിവരുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും പ്രൊഫഷണലാണ്. കഥപറയാൻ അഭിനിവേശമുള്ളവരുമാണ്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ലാവണ്യ പ്രസാദ് മുതിർന്ന പൗരന്മാർ കൊപ്പിച്ചിരുന്ന അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവരുടെ കഥകൾ എഴുതുന്നു!

അതെ, എന്റെ മുത്തച്ഛൻ എന്നോട് ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രമായ ദിവസത്തെ കഥകൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കുട്ടിക്കാലത്തെ തായിരുന്നുവെങ്കിലും, മുംബൈയിൽ മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം ട്രാമിൽ സഞ്ചരിച്ചതിനെക്കുറിച്ച്. ആ ദിവസം യാത്ര സൗജന്യമായിരുന്നു!

എന്റെ മുത്തച്ഛൻ പട്ടാളത്തിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യ - ചൈന യുദ്ധ പോരാട്ടത്തെക്കുറിച്ച് ഒരുപാട് കഥകൾ പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ട്.

ഞാനെന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ കഥകൾ കണ്ടെത്തും.

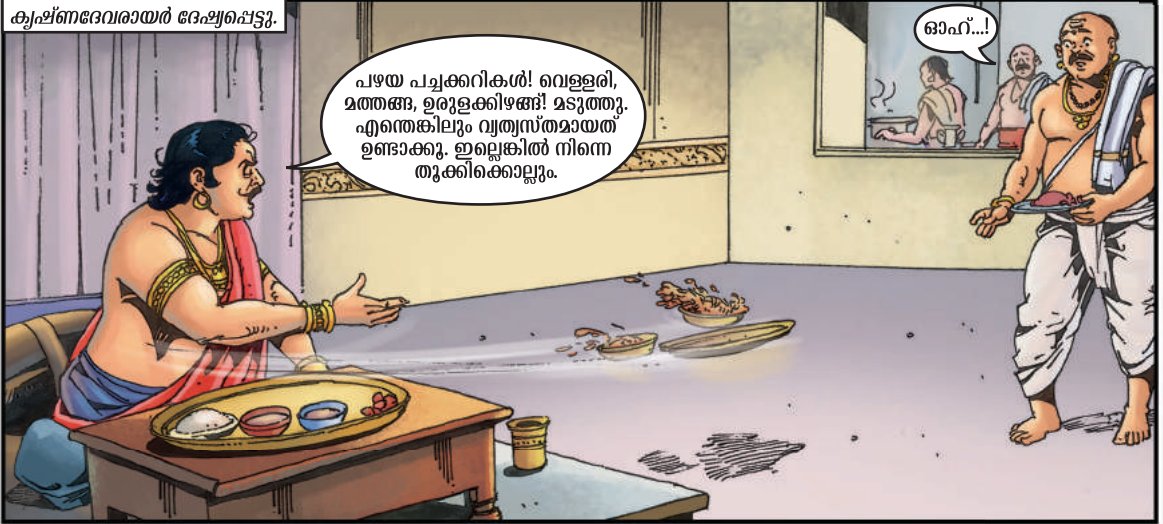

അത് നല്ലൊരു ഐഡിയയാണ്. മുതിർന്നവരിൽ നിന്നും കഥകൾ ശേഖരിക്കുക. ആ കഥകൾ ക്ലാസ്സിൽ പങ്കുവയ്ക്കുക. മൻ കി ബാത്തിൽ ഒരു കാഥികൻ പറഞ്ഞ ഒരു കഥ ഇപ്പോൾ ഞാൻ പറയാം.

അതെ! അതെ! കഥ കേൾക്കണം.

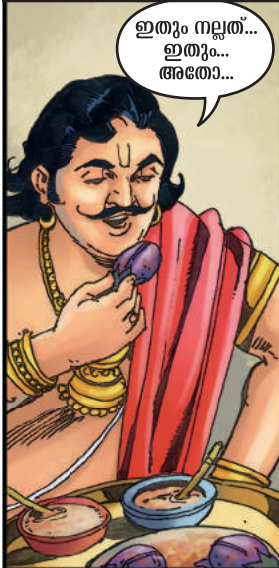
കുപ്പണഭവരായർ ദേഷ്യപ്പെട്ടു.

പാവിം പാചകക്കാരൻ ഓടി രാജാവിന്റെ ഉപദേശകനായ തെന്നാലി രാമനോട് സങ്കടം പറഞ്ഞു.

അടുത്ത ദിവസം ഉച്ചയൂണിന്റെ സമയം -

വണ്ടികളിൽ വിവിധ ഭാഗത്തു നിന്ന് വഴുതിനകൾ രാജ്യത്ത് എത്തിച്ചു. മറ്റു പച്ചക്കറികൾ അപ്രത്യക്ഷമായി.

കൊട്ടാരത്തിലും എല്ലാ ജനങ്ങളുടെ വീട്ടിലും വഴുതിനകൊണ്ടുള്ള വിവിധ വിഭവങ്ങൾ പാചകം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

ഇന്ന് വഴുതിന് സാമ്പാർ ഉണ്ടാക്കി. നാളേക്ക് വഴുതിന വഴുറ്റിയത്. മറ്റു നാളേക്ക് വഴുതിന ലഡ്ഡു ഉണ്ടാക്കാം.

അതു കൊള്ളാം!

പകെച്ച, വൈകാതെ -

പ്രഭാതം, ഇതാ അത്പം വഴുതിന വൈത.

കുറച്ച് വഴുതിന ബിരിയാ.....

നിർത്തി! ഇനി വഴുതിന വേണ്ട. അത് രാജ്യത്തുനിന്ന് നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു!

പിന്നീട് -

എന്റെ പഴയ പച്ചക്കറിയിനങ്ങൾ തിരികെ വന്നു! അങ്ങയുടെ ഉപായം ഫലിച്ചു.

ഹി ഹി! രാജാവിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഞാനെവിടുത്തെ മുന്തിയാണ്?

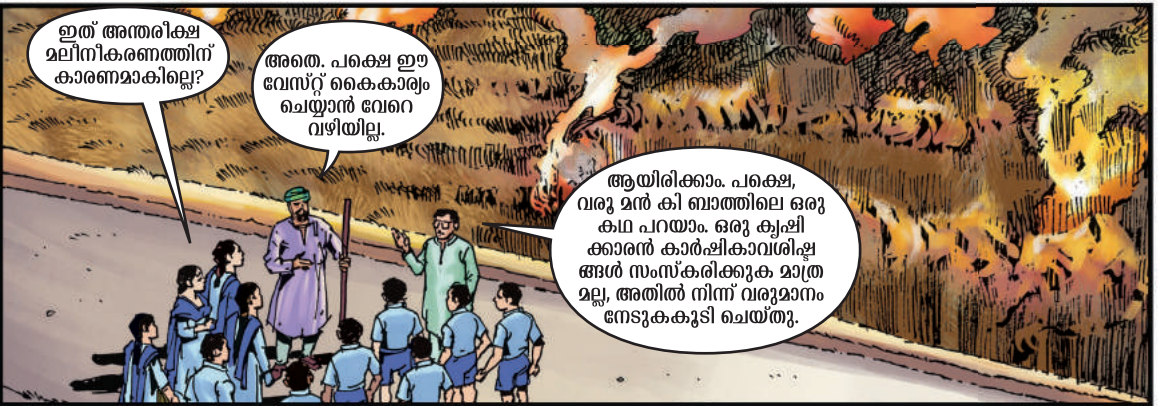
വിരോധ യാത്ര

നായർ സാറും ശിഷ്യന്മാരും ഡൽഹിയിലെ ഒരു ഫാം ഹൗസ് സന്ദർശിക്കുകയായിരുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ ഇത്ര പുക?

കൊയ്ത്തുകഴിഞ്ഞ് വൈക്കോൽ* കത്തിക്കുന്നു.

ഇത് അന്തരീക്ഷ മലിനീകരണത്തിന് കാരണമാകില്ലേ?

അതെ. പക്ഷെ ഈ വേസ്റ്റ് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വേറെ വഴിയല്ല.

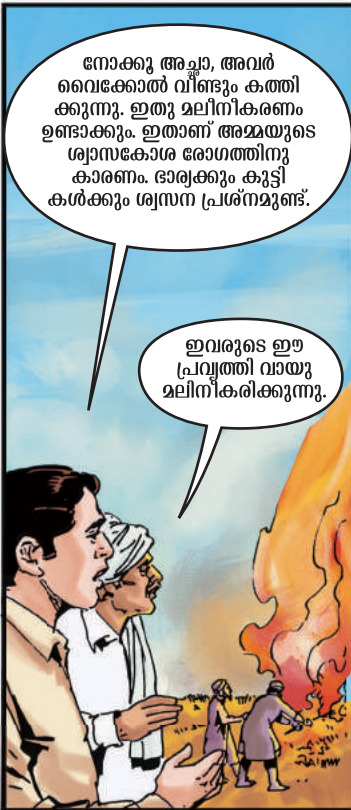
ആയിരിക്കാം. പക്ഷെ, വരും മൻ കി ബാത്തിലെ ഒരു കഥ പറയാം. ഒരു ക്യാഷി ക്വാർട്ടർ കാർഷികാവശിഷ്ടങ്ങൾ സംസ്കരിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിൽ നിന്ന് വരുമാനം നേടുകകൂടി ചെയ്തു.

ആറു വർഷത്തെ ആസ്ത്രേലിയൻ ജീവിതത്തിനു ശേഷം വിരോധ യാത്രക്ക് പറയാനായിലെ കൈതൽ ജില്ലയിലെ മുള്ള എന്ന സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി.

അമ്മയുടെ ശ്വാസകോശ രോഗം കാരണം ഞാൻ തിരിച്ചെത്തി, രോഗം ഇനിയും ഭേദമായിട്ടില്ല.

അതേ, രണ്ടുവർഷമായില്ലേ. ഇവിടെ വല്ല കച്ചവടവും തുടങ്ങുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൂടെ.

നോക്കൂ അച്ഛാ, അവർ വൈക്കോൽ വീണ്ടും കത്തിക്കുന്നു. ഇതു മലിനീകരണം ഉണ്ടാക്കും. ഇതാണ് അമ്മയുടെ ശ്വാസകോശ രോഗത്തിനു കാരണം. ഭാര്യക്കും കുട്ടികൾക്കും ശ്വാസന പ്രശ്നമുണ്ട്.

ഇവരുടെ ഈ പ്രവൃത്തി വായു മലിനീകരിക്കുന്നു.

ആശ്ചര്യം തന്നെ. ഈ വൈക്കോൽ നല്ല കാര്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കാമല്ലോ.

ഒപ്പോ? വൈക്കോൽ ഉപയോഗ ശൂന്യമാണ്. ചായ ഉണ്ടാക്കിയതിനു ശേഷം കളയുന്ന തെയിലാണി പോലെ.

* കൊയ്ത്തിനു ശേഷം മിച്ചം വരുന്ന ചെടിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളെയാണ് വൈക്കോൽ എന്നുപറയുന്നത്.

വിരേന്ദ്ര ഒരുപാട് അലോചനകൾക്കു ശേഷം കൈതൽ ഗ്രാമത്തിലെ ക്യാഷിയോപ്പിസ് സന്ദർശിച്ച് വിവിധ ഉപകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു.

ഞാനൊരു സ്ത്രീ ബെയലർ മെഷീൻ* വാങ്ങാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എനിക്ക് വൈക്കോൽ ശേഖരിച്ച് വിൽക്കാൻ സാധിക്കും.

തീർച്ചയായും. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് എല്ലാ സഹായവും ചെയ്തു തരാം.

വിരേന്ദ്രയ്ക്ക് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്ന് സാമ്പത്തിക സഹായം ലഭിച്ചു.

വൈകാതെ -

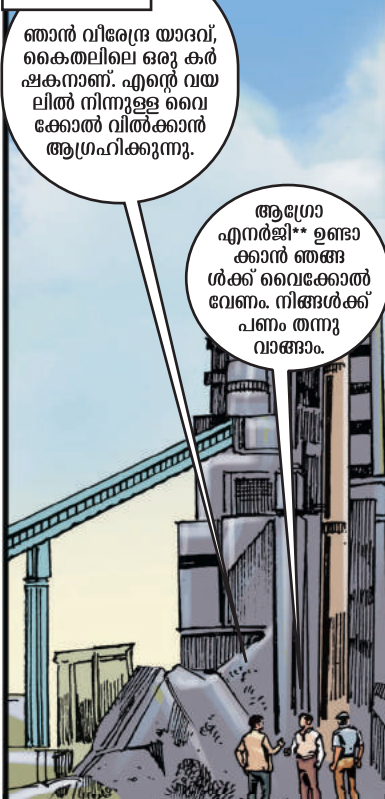

ഹേ വിരേന്ദ്ര, നിനക്കെന്താണ് പറ്റിയത്?

ഞാനി ചെടിക്കു റ്റികൾ ശേഖരിച്ച് ചിലത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു.

എന്തിന് നേരം കളയുന്നു. ഇത് കത്തിച്ചു കളയാനേ പറ്റൂ.

വൈകാതെ -

ഞാൻ വിരേന്ദ്ര യാദവ്, കൈതലിലെ ഒരു കർഷകനാണ്. എന്റെ വയലിൽ നിന്നുള്ള വൈക്കോൽ വിൽക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ആഗ്രോ എന്റർജി** ഉണ്ടാക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് വൈക്കോൽ വേണം. നിങ്ങൾക്ക് പണം തന്നു വാങ്ങാം.

വിരേന്ദ്ര, വൈക്കോൽക്കെട്ടുകൾ ആഗ്രോ എന്റർജി*** പ്ലാന്റിനും പോപ്പർ മില്ലുകൾക്കും വിറ്റുകൊണ്ടിരുന്നു.

രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം -

അച്ചാ നമ്മൾ 2.5 കോടി കാർഷികാവശിഷ്ടങ്ങൾ വിറ്റു.

അതിനർത്ഥം ഉപകരണങ്ങൾക്കു ചിലവായതു കഴിച്ച് 50 ലക്ഷം രൂപ ലഭിച്ചുണ്ടാക്കി.

വൈകാതെ -

വിരേന്ദ്ര, നിങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കും വൈക്കോൽ വിൽക്കണം. ദയവായി ഞങ്ങളെ സഹായിക്കാമോ.

എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളേ, തീർച്ചയായും സഹായിക്കാം.

* യന്ത്രത്തിലൂടെ മർദ്ദമുപയോഗിച്ച് വൈക്കോൽ കെട്ടാക്കുന്ന പ്രവർത്തനം.
** കത്തിക്കുന്നതിലൂടെയോ ചാണകത്തിലൂടെയോ ഉൾജ്ജം ഉത്പാദിപ്പിക്കുക.

*** ഫാക്റികൾ കാർഷിക പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ വൈദ്യുതി ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നു.

അടുത്ത കുറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം കൂടുതൽ കർഷകർ വിരേന്ദ്രയുടെ പദ്ധതിയിൽ ചേർന്നു.

ഞാൻ ഒരു കാർഷിക സൊസൈറ്റി തുടങ്ങാൻ പോകുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ ഭാഗമാകാം. ഈ സൊസൈറ്റിയിലൂടെ കാർഷിക ഉപകരണങ്ങൾ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് സർക്കാരിൽ നിന്ന് ലഭ്യമാകും.

വൈകാതെ രണ്ടാമത്തെ സൊസൈറ്റിയും തുടങ്ങി. കർഷക ക്ഷേമ വകുപ്പിൽ നിന്ന് ഉപകരണങ്ങൾ 80 ശതമാനം കിഴിവിൽ ലഭ്യമായി. സൊസൈറ്റി കുറഞ്ഞ ചിലവിൽ കൂടുതൽ ലാഭം കൈവരിച്ചു.

ഈ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത സംസ്ഥാനം മുഴുവൻ പരന്നു.

ഹലോ, ഇത് സുജൻ സിങ് ആണ്. കൈതലിലെ ഡെപ്യൂട്ടി കമ്മീഷണർ. നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

മോനേ, ഡെപ്യൂട്ടി കലക്ടർ മിസ്റ്റർ കരംചന്ദ് വിളിച്ച് അഭിനന്ദിച്ചിരുന്നു.

വേനൽക്കാലത്ത് വൈക്കോൽ കോയ്യാനായപ്പോൾ വിരേന്ദ്ര യാദവ് 200 തൊഴിലാളികളെ സഹായത്തിനായി നിയമിച്ചു.

ഞാൻ നിന്നെ കുറിച്ച് അഭിമാനിക്കുന്നു മോനേ. നീ വേസ്റ്റിനെ വെൽത്താക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.

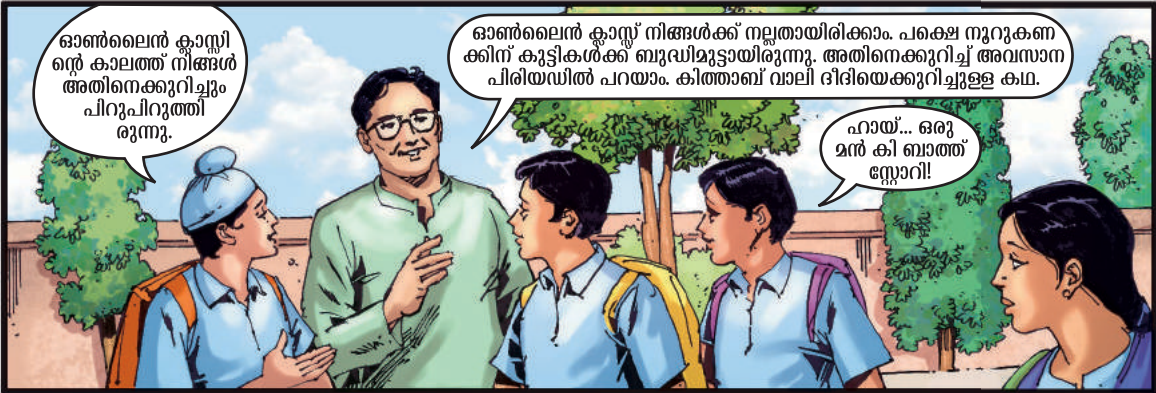
വൈക്കോൽ കത്ത് ചുണ്ടാകാറുള്ള പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചതിൽ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. ഒരു വിൽ നമ്മുടെ വായു ശുദ്ധമായി.

അതെ, നിന്റെ അമ്മയുടെ ആരോഗ്യവും മെച്ചപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വിരേന്ദ്ര യാദവിന്റെ ഈ കഥ കേട്ടപ്പോൾ, കാർഷിക മാലിന്യത്തെ ഉപയോഗപ്രദമായ ഊർജ്ജമാക്കി മാറ്റി ലാഭകരമായ കച്ചവടമാക്കിയ രീതി മാതൃകാപരമാണെന്ന് പ്രധാനമന്ത്രി പറഞ്ഞു.

ഉഷ ദുബൈ

ഡൽഹിയിലെ ഉഷ്ണകാലത്തെ ഒരു ദിവസം.

കോവിഡ്-19 കാലത്ത് ലോക്ക്ഡൗൺ പ്രഖ്യാപിച്ചതോടെ മധ്യപ്രദേശിലെ സിൻഗ്രാലിയിലെ സ്കൂൾ ടീച്ചറായ ഉഷ ദുബൈ വിഷമത്തിലായി.

അവരുടെ ആശങ്ക കുട്ടികളിലും പ്രതിഫലിച്ചു.

മഹിമയോട് സംസാരിച്ചതിനു ശേഷം ഉഷ ടീച്ചറിന് നല്ലൊരു ഐഡിയ തോന്നി.

ഉഷ തന്റെ സ്കൂട്ടർ ഉപയോഗിച്ച് കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടി ഒരു മൊബൈൽ ലൈബ്രറി സജ്ജീകരിച്ചു.

ഉഷയും മഹിമയും ഗ്രാമ ഗ്രാമാന്തരങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു. ലൈബ്രറി മുഖാന്തരം കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചു.

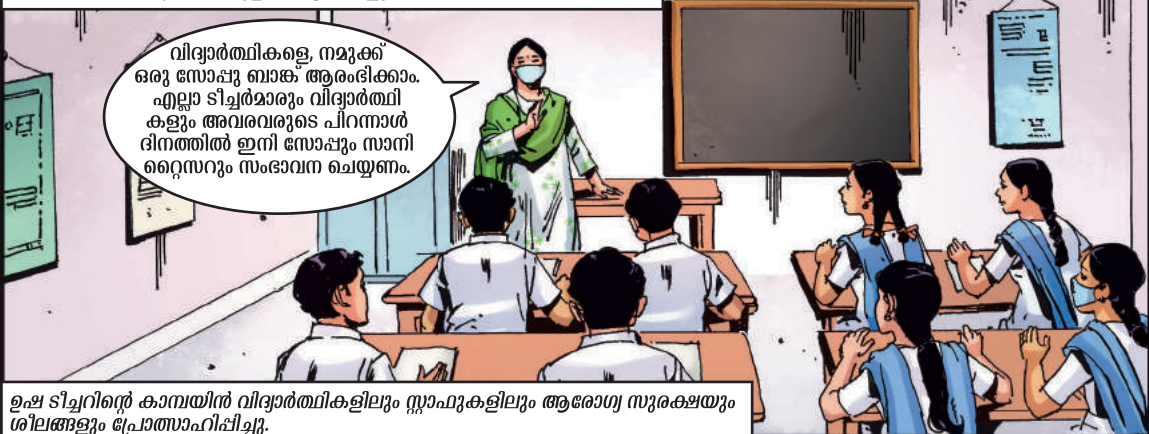

ഉഷയുടെ പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് 'കിത്താബോവാലി ദീദി' എന്ന വിളിപ്പേര് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അവർക്ക് നേടിക്കൊടുത്തു.

നോക്കൂ കിത്താബോവാലി ദീദി വരുന്നു. അങ്ങോട്ടുപോയി നിന്റെ പുസ്തകം വാങ്ങൂ.

ലോക്ക്ഡൗൺ അവസാനിച്ചപ്പോൾ സ്കൂൾ തുറന്നു. ഉഷ ശുചിത്വ-സുരക്ഷാ കാനായിൻ അവരുടെ സ്കൂളിൽ ആരംഭിച്ചു.

വിദ്യാർത്ഥികളെ, നമുക്ക് ഒരു സോപ്പു ബാക്കു ആരംഭിക്കാം. എല്ലാ ടീച്ചർമാരും വിദ്യാർത്ഥികളും അവരവരുടെ പിറന്നാൾ ദിനത്തിൽ ഇനി സോപ്പും സാനിറ്റൈസറും സംഭാവന ചെയ്യണം.

ഉഷ ടീച്ചറിന്റെ കാനായിൻ വിദ്യാർത്ഥികളിലും സ്റ്റാഫുകളിലും ആരോഗ്യ സുരക്ഷയും ശീലങ്ങളും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

ഉഷയുടെ കഥ രാജ്യത്തെ പലരേയും പ്രചോദിപ്പിച്ചു. സോഷ്യൽമീഡിയയിൽ അവർ തരംഗമായി.

കോവിഡ് കാലത്തെ മുൻനിര പ്രവർത്തകരെ അഭിനന്ദിക്കുന്ന, നടി കൊങ്കണ സെൻശർമയുടെ 'സാഹസ് കോ സലാം**' എന്ന വീഡിയോ പരിപാടിയിൽ നടി വിവരിച്ചു.

പ്രധാനമന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ റേഡിയോ പരിപാടിയിൽ ഉഷയെ അഭിനന്ദിച്ചപ്പോൾ -

എന്റെ പരിശ്രമങ്ങളെ കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചതിന് എനിക്ക് പ്രധാനമന്ത്രിയോട് നന്ദിയുണ്ട്. ഞാൻ ഒരു ടീച്ചർ എന്നുള്ള നിലയ്ക്ക് എന്റെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുകയായിരുന്നു.

* ഹിന്ദിയിൽ പുസ്തകംവഹിക്കുന്ന ചേച്ചി.

** ധീരമാർക്കുള്ള സെല്യൂട്ട്

ടി. ശ്രീനിവാസാചാര്യ

അതൊരു കമ്പ്യൂട്ടർ പിരീഡ് ആയിരുന്നു.

എല്ലാ റോ കളും സെലക് ചെയ്യും, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മൊത്തം തുക താഴെ കാണാൻ കഴിയും.

ശരി സാർ.

എന്റെ തല കമ്പ്യൂട്ടർ പഠനത്തിന് പറ്റിയതല്ലെന്ന് തോന്നുന്നു.

അങ്ങിനെയൊന്നുമില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു കാര്യത്തിന് ഇറങ്ങി അരിച്ചാൽ പഠിക്കാൻ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ല. ഇന്നത്തെ കഥപറച്ചിൽ സമയത്ത് 80 % വയസ്സിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ പഠിച്ച ശ്രീനിവാസാചാര്യ എന്ന ഒരു പുജാരിയുടെ കഥ ഞാൻ പറയാം.

ഹായി!

ടി. ശ്രീനിവാസാചാര്യ ഒരു സംസ്കൃത പണ്ഡിതനും ചെന്നൈ മൈലാപ്പൂരിലെ ഒരു വിഷ്ണു ക്ഷേത്രത്തിലെ മുഖ്യ കാർമ്മികനുമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം -

സ്വാമി, എനിക്ക് പുജ ചെയ്യുമ്പോൾ മന്ത്രങ്ങൾ ഓർക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഞാനെങ്ങിനെ നല്ല പുജാരിയാകും?

എന്റെ പുജാ മന്ത്രങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ഇവനെ സഹായിക്കും.

ശ്രീനിവാസാചാര്യ പുജാദി കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചില പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഇതാ, ഇതെന്റെ പുസ്തകമാണ്. 'ശ്രീ പത്മ തത്വ പ്രയോഗം'. ഇത് എല്ലാ പുജാകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിവരിക്കുന്നു.

നന്ദി സ്വാമി! ഇതെന്തെ തീർച്ചയായും സഹായിക്കും.

ഒരു ദിവസം -

സ്വാമി, അങ്ങയുടെ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ താന്ത്രിക വിദ്യാ പഠിതാക്കൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുമെന്ന് തമിഴ്നാട് സർക്കാർ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

വളരെ വിനയാന്വിതനാണ്. ഞാനിനിയും ഇതേ വിഷയത്തിൽ ഇതുപോലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതും.

സത്യത്തിൽ അതു സഹായകരമായി. വൈകാതെ ശ്രീനിവാസാചാര്യയുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ക്ഷേത്ര കാർമ്മികർക്കിടയിൽ പ്രശസ്തമായി.

വൈകാതെ, ശ്രീനിവാസാചാര്യ സ്വന്തം പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ 'രാഘവ സിംഹം' എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രിൻ്റ് പ്രസ്സ് തുടങ്ങി -

അപ്പ*, അങ്ങയുടെ സംസ്കൃത പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തുനിന്നും ധാരാളം ആവശ്യക്കാർ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു! പക്ഷെ, ഗുണനിലവാരത്തിനായി നമ്മുടെ പ്രിൻ്റിങ്ങ് മെഷീൻ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ നിയന്ത്രിത പ്രിൻ്റിങ്ങ് മെഷീനെക്കുറിച്ച് വായിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതു കൊള്ളാം. ഇതു നമുക്കു വാങ്ങാം.

2000 - ൽ, രാഘവ സിംഹം പ്രസ്സ് പരിഷ്കരിച്ചു. ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിലെ മികവുകൾ സ്വാംശീകരിച്ചു.

പക്ഷെ, ശ്രീനിവാസാചാര്യ പുസ്തകം എഴുതിയിരുന്നത് കൈകൊണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം -

താത്താ**, എന്തുകൊണ്ടാണ് പുസ്തകം എഴുതാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിക്കാത്തത്?

ആഗ്രഹമുണ്ട്. പക്ഷെ അത് ഉപയോഗിക്കാൻ അറിയില്ലല്ലോ.

ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാം!

80 ാം വയസ്സിൽ ശ്രീനിവാസാചാര്യ ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ സ്വന്തമായി വാങ്ങി.

ഇതാണ് ലാഗേജ് ഫ്ലൈൻ. ഇതിലൂടെ അങ്ങയ്ക്ക് തമിഴിലും സംസ്കൃതത്തിലും മാത്രമല്ല ഏതു ഭാഷയിലും എഴുതാം.

അതു കൊള്ളാം. ചെറിയൊരു പരിശീലനത്തിലൂടെ എനിക്ക് എളുപ്പത്തിൽ ഇനി പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതാൻ പറ്റും.

ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം -

താത്താ**, അങ്ങ് 92 വയസ്സിലും കരുത്തനാണ്. താങ്കൾ പൗരാണിക ലിപിയിലും ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യയിലും മാസ്റ്ററാണ്.

കമ്പ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചതിന് നന്ദി കുട്ടികളേ. പഠിക്കുക എന്നത് സന്തോഷമുള്ള കാര്യമാണ്.

മൻ കി ബാത്തിൽ പ്രധാനമന്ത്രി പറഞ്ഞു നിങ്ങൾക്ക് ജിജ്ഞാസയുണ്ടെങ്കിൽ പ്രായവും സാഹചര്യങ്ങളും ഒരു പ്രശ്നമേയല്ല.

* തമിഴിൽ അച്ഛൻ ** തമിഴിൽ മുത്തശ്ശൻ

അനുദിപും മിനുഷയും

വൈകാതെ -

പക്ഷെ, അതേ സമയത്ത്-

നീ ഈ മാലിന്യങ്ങൾ കണ്ടോ?

അതെ. ഈ മാലിന്യങ്ങൾ കണ്ടതോടെ ഈ സുര്യസ്ത മയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷം പോയി.

അടുക്കുചാൽ വഴി പുഴയിലേയ്ക്കും, പുഴ വഴി കടലിലേയ്ക്കും മാലിന്യങ്ങൾ തള്ളപ്പെടുന്നു. കടൽ തീരത്ത് മാലിന്യം അടിയുന്നു.

അതുകൂടാതെ സന്ദർശകരും ഇവിടെ മാലിന്യം വിതറുന്നു.

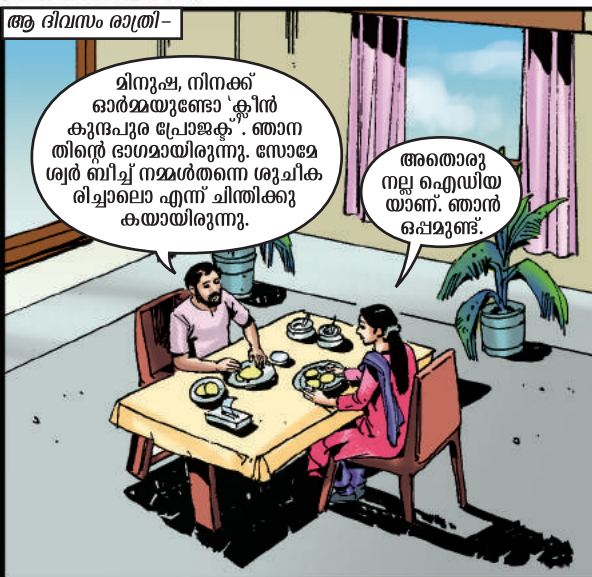

ഞാൻ കണ്ടു വളർന്ന കടൽ തീരമെവിടെ

അതിനെന്തു സംഭവിച്ചു.

കഷ്ടം തന്നെ. ഇവിടം ശുചിയായിരിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ച് ആരും ബോധവാന്മാരല്ല.

ആ ദിവസം രാത്രി-

മിനുഷ, നിനക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടോ? ക്ലീൻ കുന്ദപുര പ്രോജക്ട്. ഞാനതിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. സോമേ ശ്വർ ബീച്ച് നമ്മൾതന്നെ ശുചീകരിച്ചാലോ എന്ന് ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു.

അതൊരു നല്ല ഐഡിയയാണ്. ഞാൻ ഒപ്പമുണ്ട്.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ-

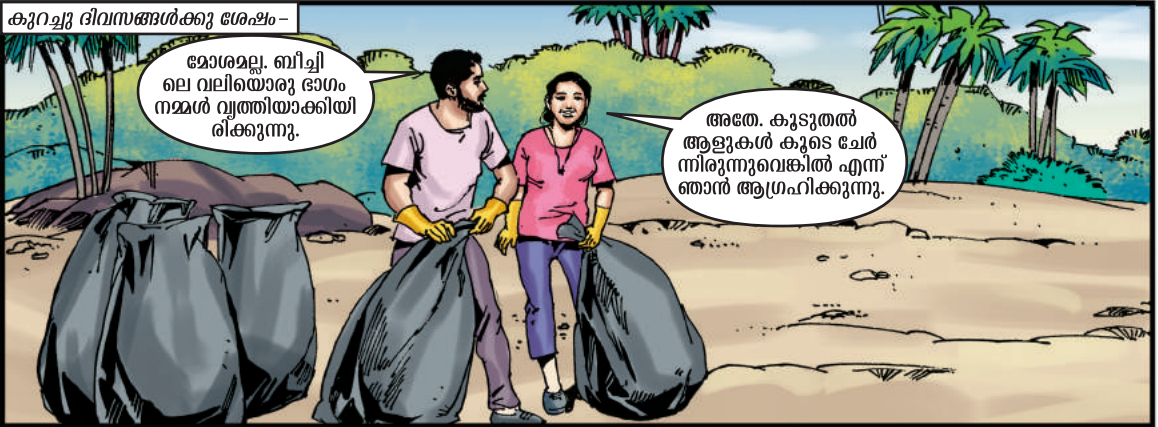

ഞാൻ ഇടതുവശത്തു നിന്ന് തുടങ്ങാം...

...ഞാൻ വലതുവശത്തു നിന്നു തുടങ്ങാം.

* കുന്ദപുര, കർണ്ണാടകയിലെ ഒരുകൂട്ടം പൗരന്മാർ ചേർന്ന് നടത്തിയ ക്ലീനപ്പ് പ്രൈവ്. ഇപ്പോഴും വാളണ്ടിയർമാർ ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ ഈ പ്രൊജക്റ്റിൽ സഹകരിക്കാറുണ്ട്.

കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം -

മോശമല്ല. ബീച്ചി
ലെ വലിയൊരു ഭാഗം
നമ്മൾ വൃത്തിയാക്കിയി
രിക്കുന്നു.

അതേ. കുടുതൽ
ആളുകൾ കൂടെ ചേർ
ന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന്
ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

എനിക്കൊരു
വഴിയറിയാം.

അനുദിപ് സമൂഹ മാധ്യമത്തിൽ അവരുടെ
പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് ഒരു പോസ്റ്റ് ചെയ്തു.

വൈകാതെ -

ഞാൻ
മഞ്ജുനാഥ്.

ഞാൻ ഹസ്സൻ.
ഞങ്ങളെല്ലാം ഈ ക്ലീൻ
അപ്പ് ഡ്രൈവിൽ
ചേരാൻ വന്നതാണ്.

ഇത്
ആശ്ചര്യകരമാ
യിരിക്കുന്നു!

വൈകാതെ, ഒരുപാടു വാളണ്ടിയർമാർ അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു.

ഒത്തുചേർന്ന്, ബീച്ചിലെ 80 ശതമാനം ഭാഗവും അവർ
ശുചീകരിച്ചു. 800 കിലോ മാലിന്യം അവർക്കു ലഭിച്ചു.

നോക്കൂ...
ഇപ്പോൾ ഈ തീരം
കാണാൻ
എന്തു ഭംഗി.

ഇപ്പോഴാണ്
അത് ശരിക്കും
ശുശ്രൂഷിച്ചു
തുടങ്ങിയത്.

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം -

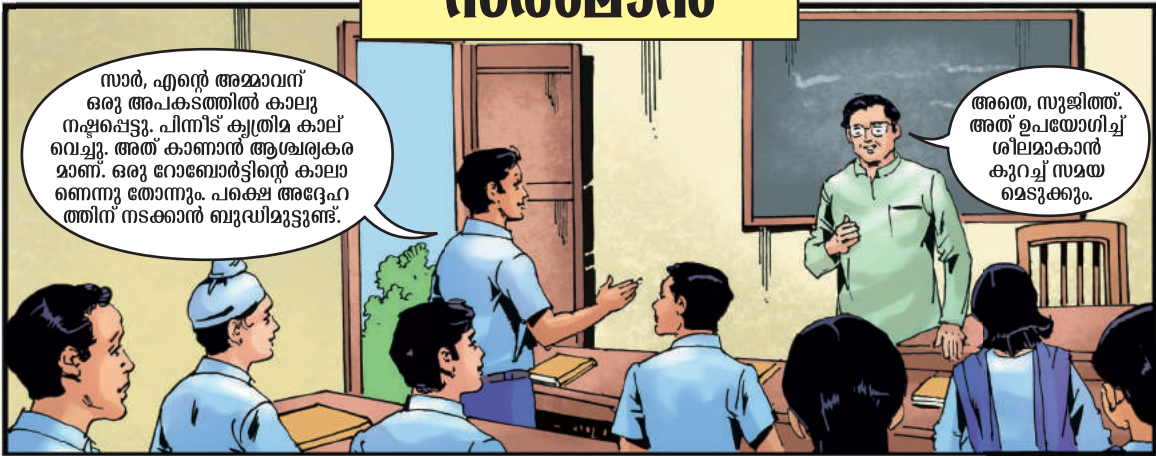

ഒരു ചെറിയ ശ്രമം ഇത്ര
ശ്രദ്ധേയമായെങ്കിൽ നമുക്ക് ഇതി
ലുമധികം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും!
നമുക്ക് ചലച്ചിത്ര നിശ സംഘടി
പ്പിച്ചാലോ. അതിലൂടെ മിൻപിടു
ത്തക്കാർക്ക് ശുചിത്വത്തെക്കുറിച്ച്
അവബോധം സൃഷ്ടിക്കാം.

തീർച്ചയായും!
നമ്മുടെ ദൗത്യം ഇവിടെ
അവസാനിക്കുന്നില്ല.
നമ്മൾ ആരംഭിച്ചിട്ടേ
യുള്ളൂ.

അനുദിപും മിനുഷയും അവരുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികൾ തുടർന്നു.
'ഒത്തൊരുമിച്ച് നിന്നാൽ പരിവർത്തനം കൊണ്ടുവരാനാകും' എന്ന
ആശയമാണ് അവരുടെ പ്രചോദനം.

സൽമാൻ

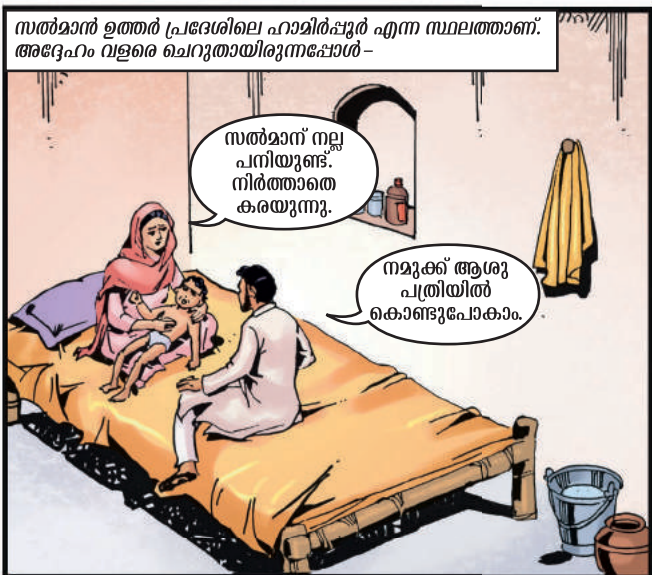
സാർ, എന്റെ അമ്മാവൻ ഒരു അപകടത്തിൽ കാലു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പിന്നീട് കൃത്രിമ കാല് വെച്ചു. അത് കാണാൻ ആശ്ചര്യകരമാണ്. ഒരു റോബോട്ടിന്റെ കാലാണെന്നു തോന്നും. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന് നടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്.

അതെ, സുജിത്ത്. അത് ഉപയോഗിച്ച് ശീലമാകാൻ കുറച്ച് സമയമെടുക്കും.

കൃത്രിമ അവയവം വെച്ച് മത്സരത്തിൽ വിജയിച്ച ഒരു കായികതാരത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

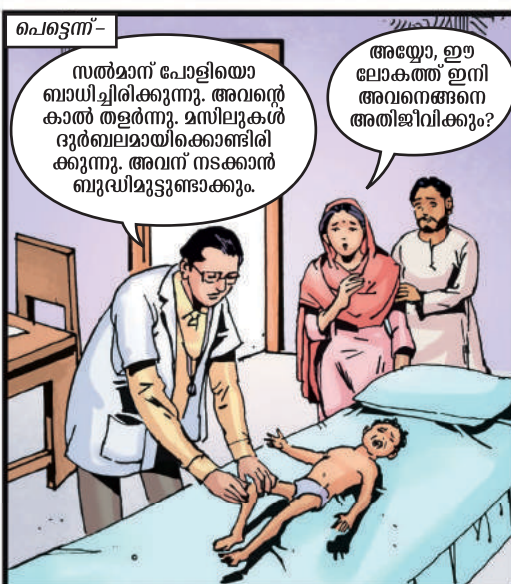
അതു ശരിയാണ്, പാരമ്പര്യം. ശാരീരിക വെല്ലുവിളികളുള്ള പലരും വിവിധ മേഖലകളിൽ വിജയം കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നടക്കാൻ സാധിക്കാതിരുന്നിട്ടും ജീവിത വിജയം കൈവരിച്ച ഒരും സംരംഭകനെക്കുറിച്ചാണ് ഇന്നു പറയാൻ പോകുന്ന കഥ.

സൽമാൻ ഉത്തർ പ്രദേശിലെ ഹാമിർപ്പൂർ എന്ന സ്ഥലത്താണ്. അദ്ദേഹം വളരെ ചെറുതായിരുന്നപ്പോൾ -

സൽമാന് നല്ല പനിയുണ്ട്. നിർത്താതെ കരയുന്നു.

നമുക്ക് ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകാം.

പെട്ടെന്ന് -

സൽമാന് പോളിയോ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ കാൽ തളർന്നു. മസിലുകൾ ദുർബലമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവന് നടക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകും.

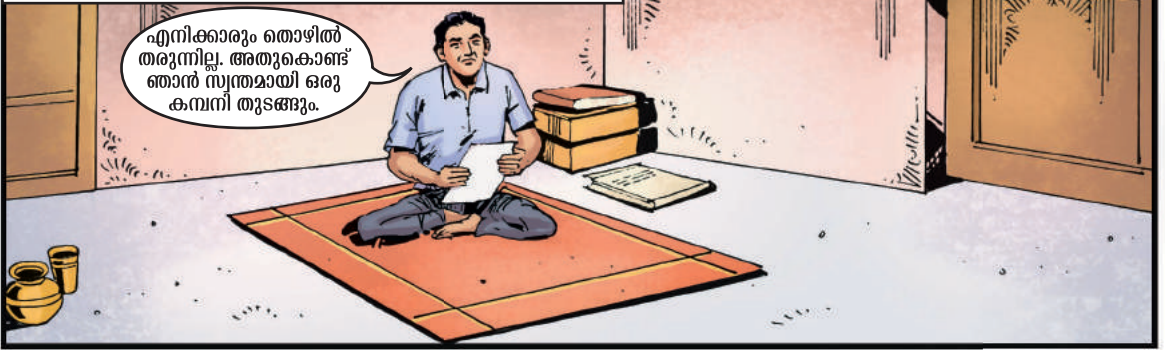
അയ്യോ, ഈ ലോകത്ത് ഇനി അവനെങ്ങനെ അതിജീവിക്കും?

കാലുകൾ ദുർബലമായിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും സൽമാൻ ധീരനായിത്തന്നെ വളർന്നുവന്നു. അവൻ 12ാം ക്ലാസ് പരീക്ഷ പൂർത്തിയായ ദിവസം -

അമ്മേ, എനിക്ക് ഇനി സ്വയം പര്യാപ്തമാകണം. ഞാൻ സർക്കാർ ജോലിക്ക് ശ്രമിക്കാൻ പോകുന്നു.

എത്ര കഠിനമായി പരിശ്രമിച്ചിട്ടും ഒരു ജോലി കിട്ടിയില്ല. ഒരു ദിവസം -

കുറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, സൽമാൻ ചെരുപ്പ്, സോപ്പുപൊടി എന്നിവയുടെ നിർമ്മാണം പഠിച്ചു. വായ്പയെടുത്ത് 'ടാർജ്ജ്' എന്നൊരു കമ്പനി സ്ഥാപിച്ചു.

കമ്പനി പ്രശസ്തമായിത്തുടങ്ങി. ഒരു ദിവസം -

അടുത്ത രണ്ടു വർഷങ്ങളിൽ സൽമാൻ ശാരീരിക വെല്ലുവിളിയുള്ള ഒരു പാടുപേർക്ക് തൊഴിൽ നൽകി.

സൽമാന്റെ കഥ പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ മൻ കീ ബാത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.

എൻ. എസ്. രാജപ്പൻ

നായർ സാറും വിദ്യാർത്ഥികളും പരിസര ശുചീകരണ പ്രവർത്തനത്തിലായിരുന്നു.

ഈ ഭാഗം വൃത്തി കേടായിരിക്കുന്നു. നമുക്കൊരിക്കലും ഇത് ശുചിയാക്കണ കഴിയൂ എന്നു തോന്നുന്നുല്ല.

നമുക്ക് ഇതിന് ഒരു ഭീമനൊ ഭൂതമൊ ആവശ്യമാണ്.

നമൾ ഇത്രപേരില്ലെ, നമുക്ക് എന്തും സാധ്യമാണ്. തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് ഞാനൊരു കഥ പറയാം. രണ്ടു കാലുകൾക്ക് സ്വാധീമി ല്ലാതിരുന്ന ആളായിരുന്നിട്ടും ഒരു കുളം മൊത്തം ശുചീകരിച്ച ആളുടെ കഥ.

ഇത് ആസാധ്യമെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ പറയു സാർ.

69 വയസ്സുള്ള രാജപ്പന് പോളിയൊ ബാധിച്ചത് 5ാം വയസ്സിലാണ്. എല്ലാ ദിവസവും അദ്ദേഹം ഒരു തോണി വാടകയ്ക്കെടുത്ത് വേമ്പനാട് കായലിലൂടെ സഞ്ചരിക്കും.

ഹല്ലോ ഇതാർ രാജപ്പനോ, ഇന്ന് നേരത്തെ പ്ലാസ്റ്റിക് വേട്ടയ്ക്കിറങ്ങിയല്ലോ.

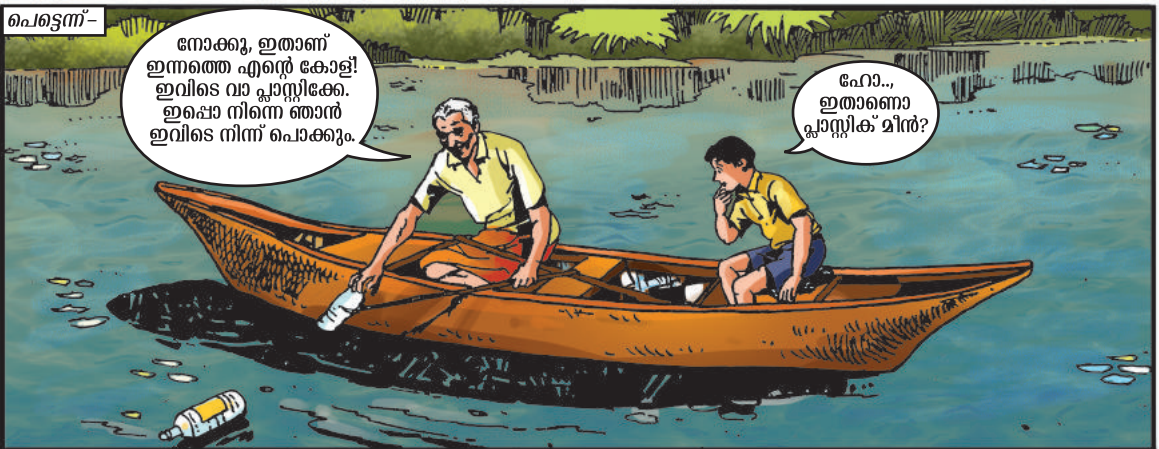
അതെ, ഈ പ്ലാസ്റ്റിക് മിനുക്കൾ വഴുവഴുപ്പുള്ളതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അൽപം നേരത്തെ ഇറങ്ങി.

* കേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കായൽ. പ്രശസ്തമായ ഒരു ടൂറിസ്റ്റ് കേന്ദ്രംകൂടിയാണ്.

രാജപ്പൻ തുഴയാൻ തുടങ്ങി-

പെട്ടെന്നു-

കുറച്ചു മണിക്കൂറുകൾക്കു ശേഷം-

ഉച്ചയ്ക്ക്, ഊണുകഴിക്കാനുള്ള ഇടവേളയെടുത്തു.

ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കു ശേഷം രാജപ്പൻ തോണി കരയ്ക്കടുപ്പിച്ചു.

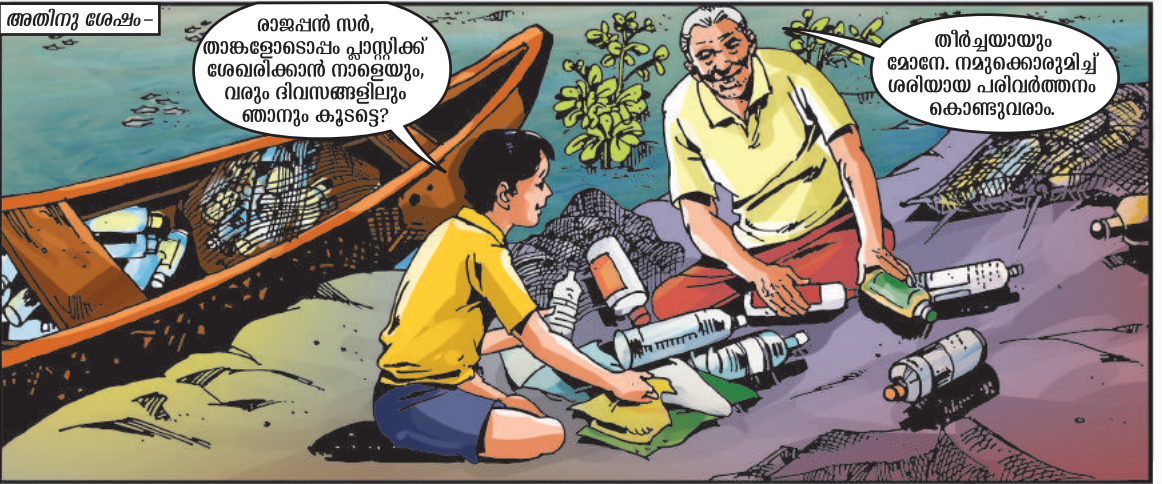

ഇനി താങ്കളെന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്?

തോണി പ്ലാസ്റ്റിക് വേർതിരിക്കും. ഇത് തിരിച്ച് കായലിൽ വീഴാതെ ശ്രദ്ധിക്കും. നിനക്ക് എന്തോടൊപ്പം ചേരണോ?

തീർച്ചയായും.

അതിനു ശേഷം -

രാജപ്പൻ സർ, താങ്കളോടൊപ്പം പ്ലാസ്റ്റിക് ശേഖരിക്കാൻ നാളെയും, വരും ദിവസങ്ങളിലും ഞാനും കൂടട്ടെ?

തീർച്ചയായും മോനേ. നമുക്കൊരുമിച്ച് ശരിയായ പരിവർത്തനം കൊണ്ടുവരാം.

രാജപ്പനെക്കുറിച്ച് മൻ കി ബാത്തിൽ പ്രധാനമന്ത്രി നരേന്ദ്ര മോദി പരാമർശിച്ചു. പ്ലാസ്റ്റിക് മാലിന്യത്തിൽ നിന്ന് ജലാശയങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഠിന ശ്രമങ്ങളെ അഭിനന്ദിച്ചു. അതിനു ശേഷം -

രാജപ്പൻ, ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സർപ്രൈസ്.

സർ, താങ്കൾക്ക് പുതിയൊരു മോട്ടോർ ബോട്ടും ഒരു വീൽ ചെയറും സമ്മാനമായി നൽകാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങൾക്ക് താങ്കളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

പുതിയ മോട്ടോർ ബോട്ടിൽ രാജപ്പൻ തന്റെ നല്ല പ്രവർത്തികൾ തുടർന്നു. വേമ്പനാട് കായൽ മാത്രമല്ല പരിസരപ്രദേശത്തെ മറ്റ് ജലാശയങ്ങളും അദ്ദേഹം ശുദ്ധീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സി. വി. രാജു

നോക്കൂ എന്റെ കൈയിലേന്താണെന്ന്. ഇതൊരു കവണയാണ്. എന്റെ അച്ഛൻ ചെറുപ്പത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

എന്റെ പ്ലാസ്റ്റിക് കവണ വളരെ വലുതാണ്. പക്ഷെ ഒരാഴ്ചപോലും നിന്നില്ല. ഒരുപക്ഷെ മരം കൊണ്ടുള്ള കളിപ്പാട്ടാണ് പ്ലാസ്റ്റിക്കിനെക്കാൾ നല്ലത്.

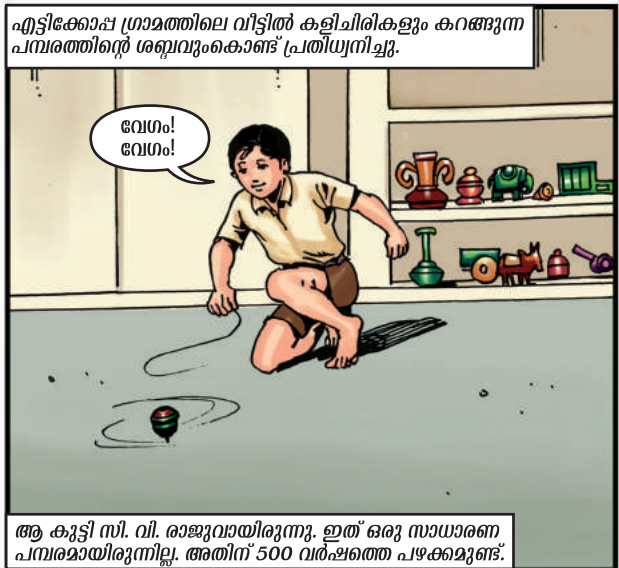
ഞാൻ യോജിക്കില്ല. പ്ലാസ്റ്റിക് കൊണ്ടുള്ളതാണ് നല്ലത്.

നായർ സാർ ഇതു കണ്ടുകൊണ്ടു വന്നു -

പരമ്പരാഗത തടികൊണ്ടുള്ള കളിപ്പാട്ടം ഈടുറ്റതാണ്. ജൈവ നിറങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുക. സിന്തറ്റിക് നിറങ്ങൾ ഹാനികരമാണ്.

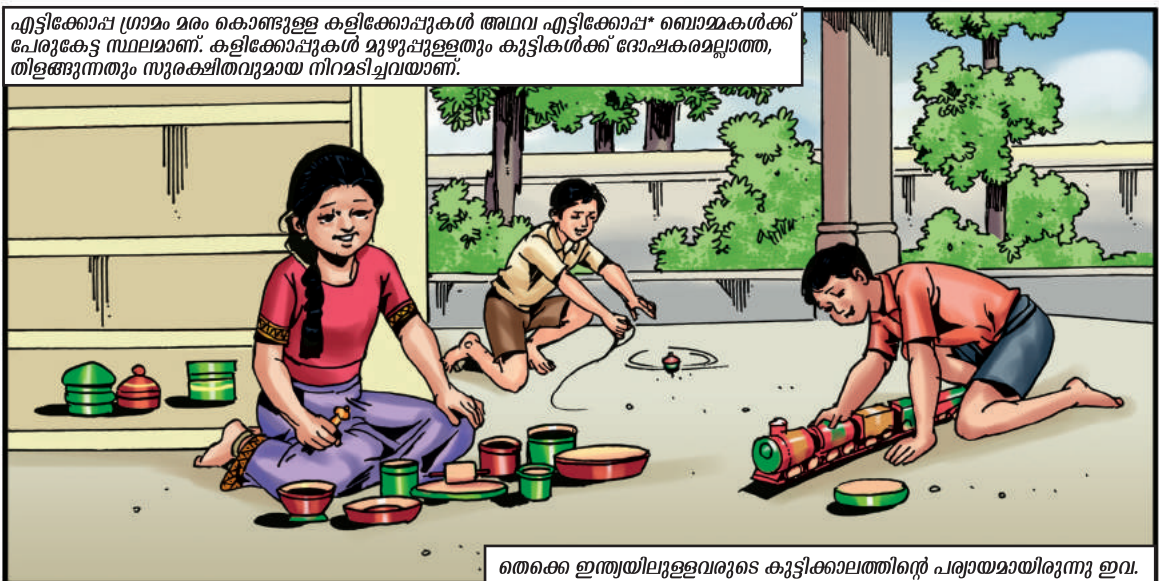
ഇന്നത്തെ കഥാ പിരീഡിൽ പാരമ്പര്യ കലയെ പോഷിപ്പിച്ച എട്ടിക്കോപ്പ ബോമ്മകളുണ്ടാക്കുന്ന സി. എസ്. രാജുവിനെക്കുറിച്ച് പറയാം. പ്രധാനമന്ത്രി മൻ കി ബാത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പുകഴ്ത്തിയിരുന്നു.

എട്ടിക്കോപ്പ ഗ്രാമത്തിലെ വീട്ടിൽ കളിച്ചിരിക്കളും കറങ്ങുന്ന പമ്പരത്തിന്റെ ശബ്ദംകൊണ്ട് പ്രതിധ്വനിച്ചു.

വേഗം! വേഗം!

ആ കുട്ടി സി. വി. രാജുവായിരുന്നു. ഇത് ഒരു സാധാരണ പമ്പരമായിരുന്നില്ല. അതിന് 500 വർഷത്തെ പഴക്കമുണ്ട്.

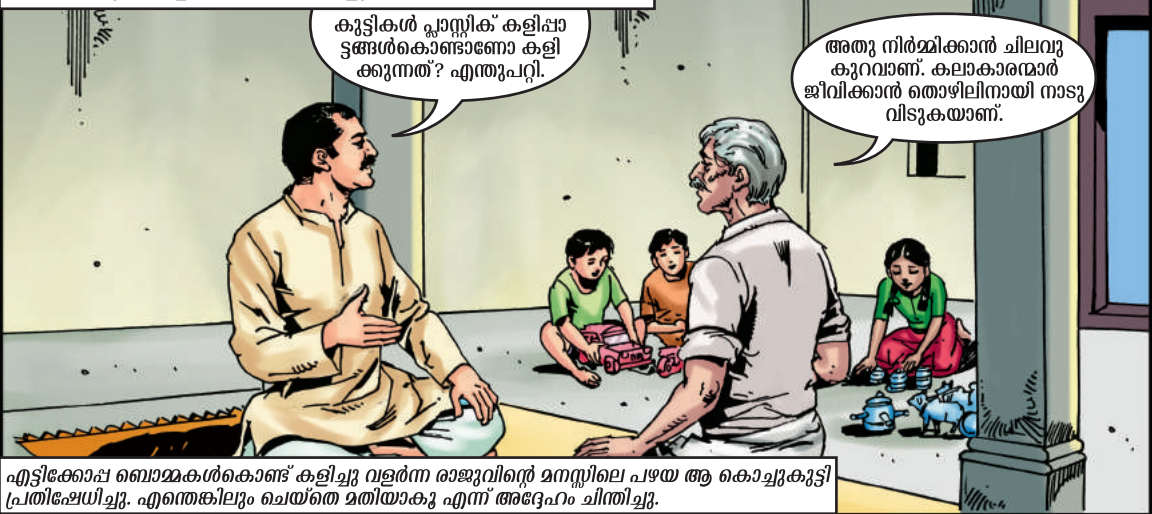
എട്ടിക്കോപ്പ ഗ്രാമം മരം കൊണ്ടുള്ള കളിക്കോപ്പുകൾ അഥവാ എട്ടിക്കോപ്പ് ബോമ്മകൾക്ക് പേരുകേട്ട സ്ഥലമാണ്. കളിക്കോപ്പുകൾ മുഴുപ്പുള്ളതും കുട്ടികൾക്ക് ദോഷകരമല്ലാത്ത, തിളങ്ങുന്നതും സുരക്ഷിതവുമായ നിറമടിച്ചവയാണ്.

തെക്കെ ഇന്ത്യയിലുള്ളവരുടെ കുട്ടിക്കാലത്തിന്റെ പര്യായമായിരുന്നു ഇവ.

* ആന്ദ്രാപ്രദേശിലെ വിശാഖപട്ടണം ജില്ലയിലെ ഒരു പ്രദേശം.

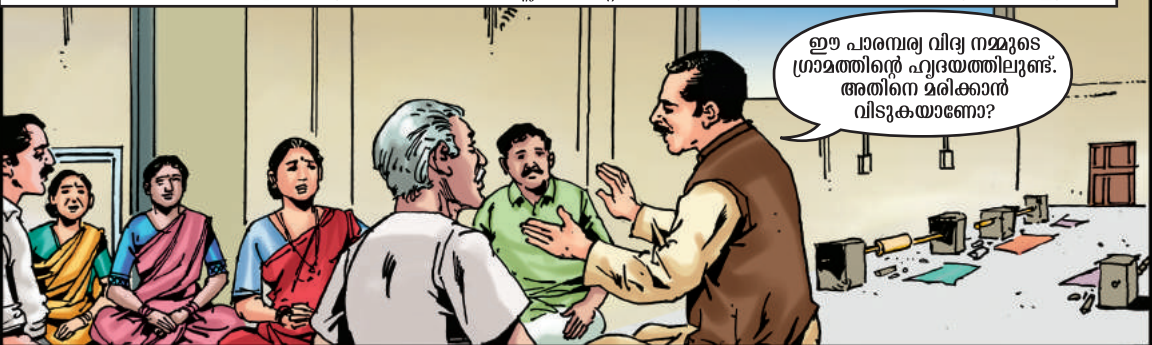

പക്ഷെ രാജു കോളേജിൽ പോയി തിരിച്ചു വന്നതോടെ സംഗതികൾ മാറി -

എട്ടിക്കോപ്പ ബൊമ്മകൾകൊണ്ട് കളിച്ചു വളർന്ന രാജുവിന്റെ മനസ്സിലെ പഴയ ആ കൊച്ചുകുട്ടി പ്രതിഷേധിച്ചു. എന്തെങ്കിലും ചെയ്തെ മതിയാകട്ടെ എന്ന് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു.

കരകൗശല കലാകാരന്മാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി 'പത്മാവതി അസ്സോസിയേറ്റ്സ്' എന്നൊരു സഹകരണ സംഘം രാജു സ്ഥാപിച്ചു.

വൻതോതിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഒരേ മാതൃകയിലുള്ള ഉൽപ്പന്നങ്ങളോടാണ് അവർക്ക് മത്സരിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്.

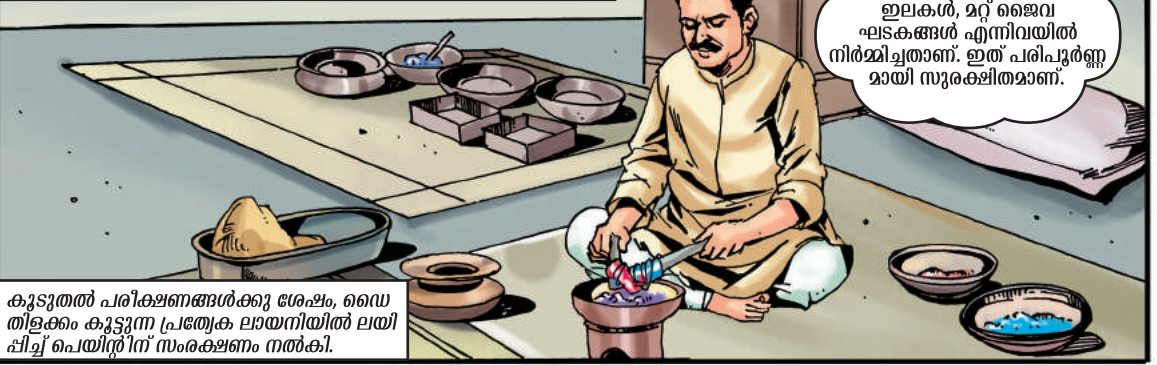
ഉൽപാദനം ആരംഭിച്ചതോടെ രാജു ബൊമ്മകൾ രാജുമെമ്പാടുമുള്ള വ്യാപാര മേളകളിലും എക്സിബിഷനുകളിലും എത്തിച്ചു.

ആലോഷം പെട്ടെന്ന് അവസാനിച്ചു. കയറ്റി അയച്ച് ചരക്കു തിരിച്ചെത്തി.

1988 ൽ രാജു ക്രാഫ്റ്റ് കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇന്ത്യയെ സമീപിച്ചു. അവർ ഒരുമിച്ച് ഓർഗാനിക് ഡൈ ഉണ്ടാക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചു.

കുടുതൽ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു ശേഷം, ഡൈ തിളക്കം കൂട്ടുന്ന പ്രത്യേക ലായനിയിൽ ലയിപ്പിച്ച് പെയിന്റിന് സംരക്ഷണം നൽകി.

ഇത് പൂക്കൾ, പഴങ്ങൾ, ഇലകൾ, മറ്റ് ജൈവ ഘടകങ്ങൾ എന്നിവയിൽ നിർമ്മിച്ചതാണ്. ഇത് പരിപൂർണ്ണമായി സുരക്ഷിതമാണ്.

ഈ സമയത്ത് കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ വിദേശത്തേയ്ക്ക് അയക്കുകയും അവിടെ ഗുണനിലവാര പരിരോധനയിൽ വിജയിക്കുകയും അഭിനന്ദനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

എട്ടിക്കോപ്പ ബൊമ്മ എന്ന വാക്കിന്റെ സൗന്ദര്യം ഇപ്പോഴാണ് കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

നമ്മുക്കതിനു കഴിഞ്ഞു

റുറേ.....യ്!

രാജുവിന്റെ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഊർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് ഉപജീവനം തേടുന്ന കരകൗശല വിദഗ്ദ്ധരുടെ ഊർത്തെഴുന്നേൽപ്പായി.

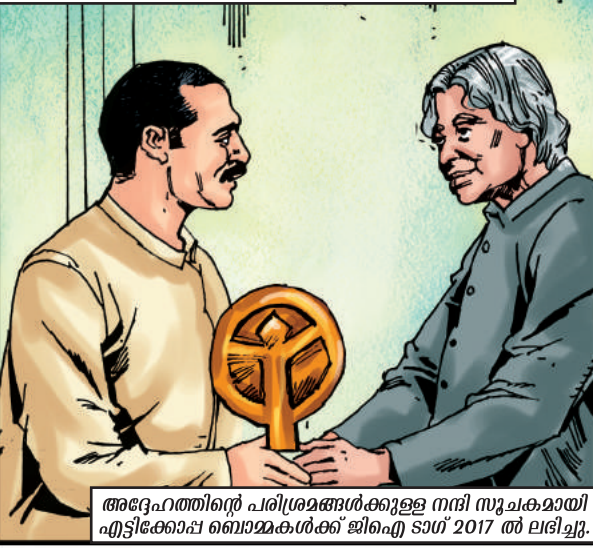

വിശാലമായ ലക്ഷ്യങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള അവസരങ്ങളാണെന്ന് രാജു തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

നമ്മുടെ ബൊമ്മകൾ അലങ്കരിച്ചാൽ മാത്രം പോര. കുട്ടികൾ അതിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും പഠിക്കണം.

ഇപ്പോൾ, വിവിധ തരത്തിലുള്ള എട്ടിക്കോപ്പ ബൊമ്മകൾ ലഭ്യമാണ്. അത് കുട്ടികളെ അകങ്ങളും, നിറങ്ങളും, പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചും, മറ്റനേകം കാര്യങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നു.

2002 ൽ നാഷണൽ ഗ്രാസ്സ്റൂട്ട് ഇന്നോവേഷൻ അവാർഡ് അന്നത്തെ രാഷ്ട്രപതി ഡോ. എ.പി.ജെ. അബ്ദുൾ കലാമിൽ നിന്ന് രാജു ഏറ്റുവാങ്ങി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദി സൂചകമായി എട്ടിക്കോപ്പ ബൊമ്മകൾക്ക് ജി.ഐ.ടി 2017 ൽ ലഭിച്ചു.

2023 ൽ രാജുവിന് പത്മശ്രീ** നൽകി ആദരിച്ചു. അദ്ദേഹം വിനയാന്വിതനായി -

ഇത് വളരെ മഹത്തായ അംഗീകാരമാണ്. ഞങ്ങൾ ഒരു ആശയവിനിമയ കേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിലൂടെ എട്ടിക്കോപ്പ ബൊമ്മയുടെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചും നിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ചും അറിയാൻ സാധിക്കും.

* ജിയോഗ്രാഫിക്കൽ ഇൻ്റിക്കേഷൻ (ജി.ഐ.ടി) ട്രസ്റ്റ് ഉല്പന്നത്തിന്റെ മികവിനേയും ഉൽപാദിപ്പിച്ച സ്ഥലത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ** ഭാരതത്തിലെ നാലാമത്തെ വലിയ സിവിലിയൻ അവാർഡ്

ഭഗീരഥി അമ്മ

ഇന്ന് ഒരു നല്ല വാർത്തയുണ്ട്. എന്റെ സസ്യ ജീവശാസ്ത്രപരീക്ഷ പൂർത്തിയാകാറായി. അപ്പോൾ നമ്മളെപ്പോഴാണ് പ്രകൃതി കാണാൻ പോകുന്നത്. എനിക്ക് ചെടികളേയും മരങ്ങളേയും കുറിച്ച് നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും.

മാഷ്! ഇപ്പോഴും പഠിക്കുകയാണോ? അതെങ്ങിനെ സാധിക്കും.

മുതിർന്ന അദ്ധ്യാപകർക്കും പഠിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു!

തിർച്ചയായും, മുതിർന്നവർക്കും പഠിക്കാൻ സാധിക്കും. അടുത്തിടെ മൻകി ബാത്ത്രിൽ 105 വയസ്സുള്ള ഒരാൾ പരീക്ഷ എഴുതിയതിനെക്കുറിച്ച് കേട്ടു.

അതേ ശാരദ. അവരുടെ പേര് ഭഗീരഥി അമ്മ എന്നാണ്. ഇരിക്കൂ. അവരുടെ കഥ പറയാം.

കേരളത്തിലെ പ്രാക്കുളം ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ചെറിയ പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു ഭഗീരഥി. അവൾക്ക് എഴുതാനും വായിക്കാനും ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവൾക്ക് 8 വയസ്സായപ്പോൾ -

ഭഗീരഥി നിസ്കുളിലേയ്ക്കു വരുമ്പോൾ?

ഇല്ല. അവളുടെ അമ്മ മരിച്ചു. അവൾക്ക് ഇനി ഈ വീടും സഹോദരങ്ങളേയും നോക്കണം.

എനിക്കു പഠിക്കണം.

ഭഗീരഥിക്ക് സ്കൂളിൽ പോകാനായില്ല. പിന്നീട് അവളുടെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞു, 6 കുട്ടികളുടെ അമ്മയായി. അതിനു ശേഷം അവളുടെ ദർശനം മരിച്ചു.

നിങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഒന്നും ബാധിക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല. നിങ്ങളെല്ലാവരും നന്നായി പഠിക്കണം.

അമ്മേ, ഞങ്ങൾ നന്നായി പഠിക്കും. അമ്മയുടെ അഭിമാനമായി മാറും!

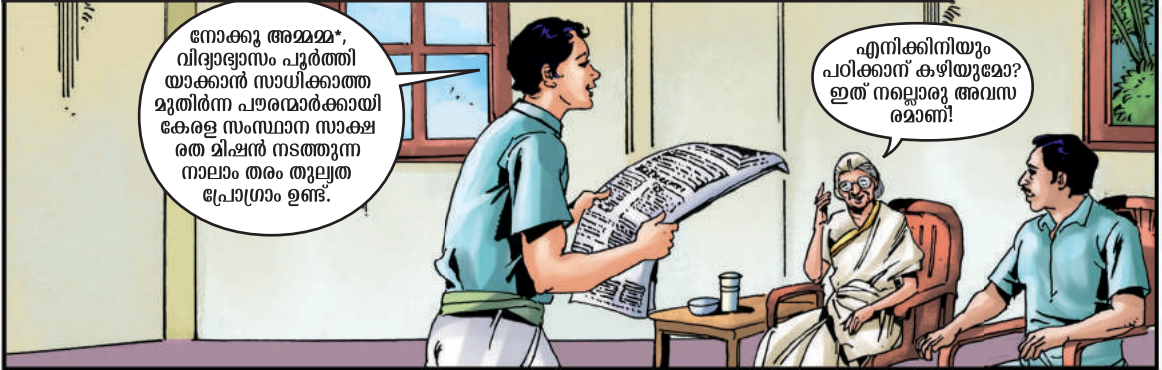
കുട്ടികൾ വളർന്നതോടെ -

ഈ പുസ്തകം എനിക്കു വായിക്കാൻ സാധിക്കുമെ. എനിക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നീയെന്നെ സഹായിക്കൂ.

അമ്മ, തീർച്ചയായും.

അമ്മ, ഈ പുസ്തകം ആദ്യം വായിക്കൂ. ഇത് വളരെ രസകരമാണ്.

ഭഗീരഥിയമ്മയുടെ പഠിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹം സഫലമായില്ല. 2019 ൽ അവർക്ക് 105 വയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോൾ -

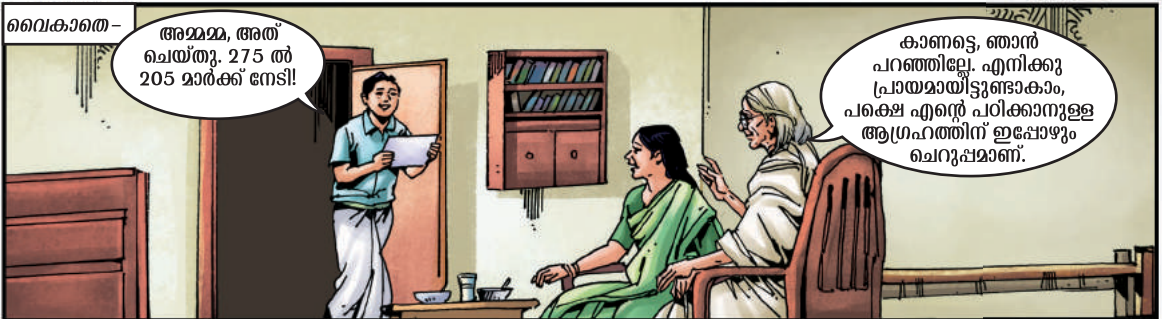
പ്രായമായിട്ടും ഭഗീരഥി അമ്മ കോഴ്സ് ചെയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു.

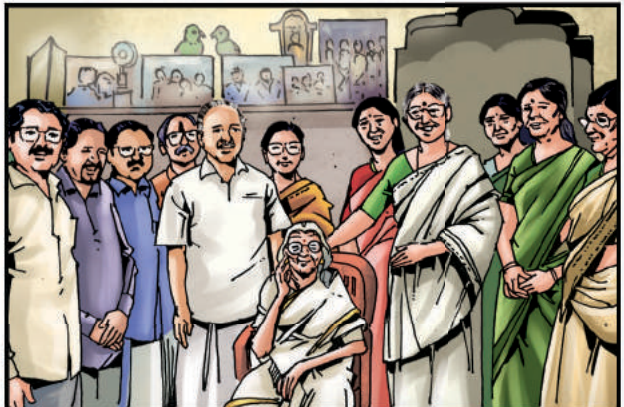
മാസങ്ങളുടെ പരിശ്രമത്തിനു ശേഷം ഭഗീരഥി അമ്മ കണക്ക്, മലയാളം, പരിസ്ഥിതി ശാസ്ത്രം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ പരീക്ഷ യെഴുതി.

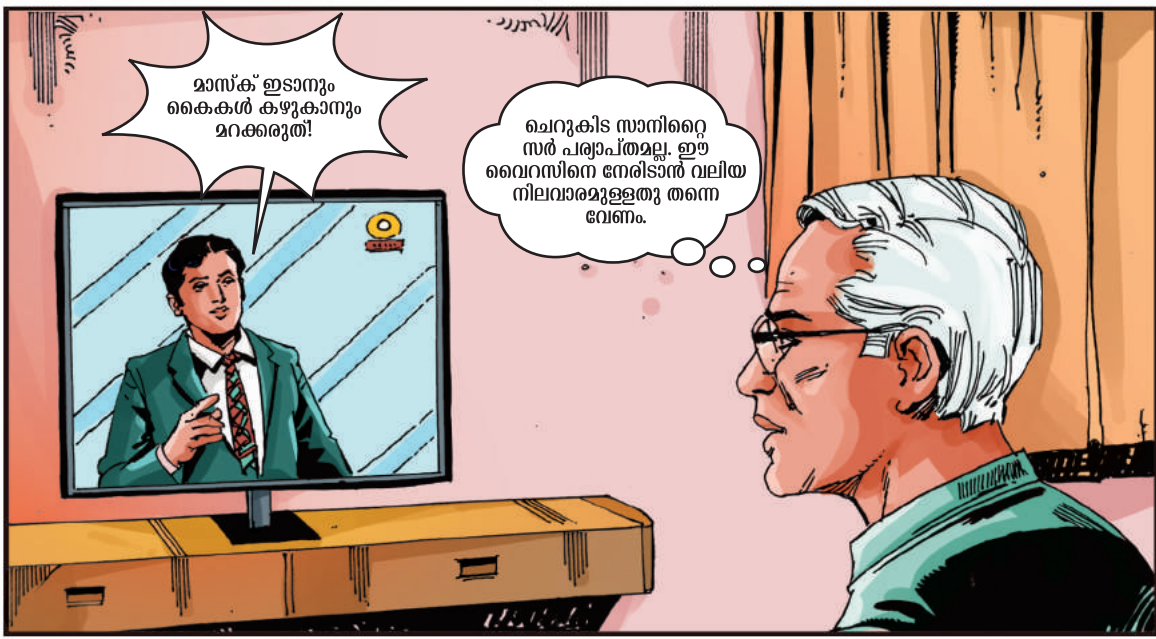
വൈകാതെ -

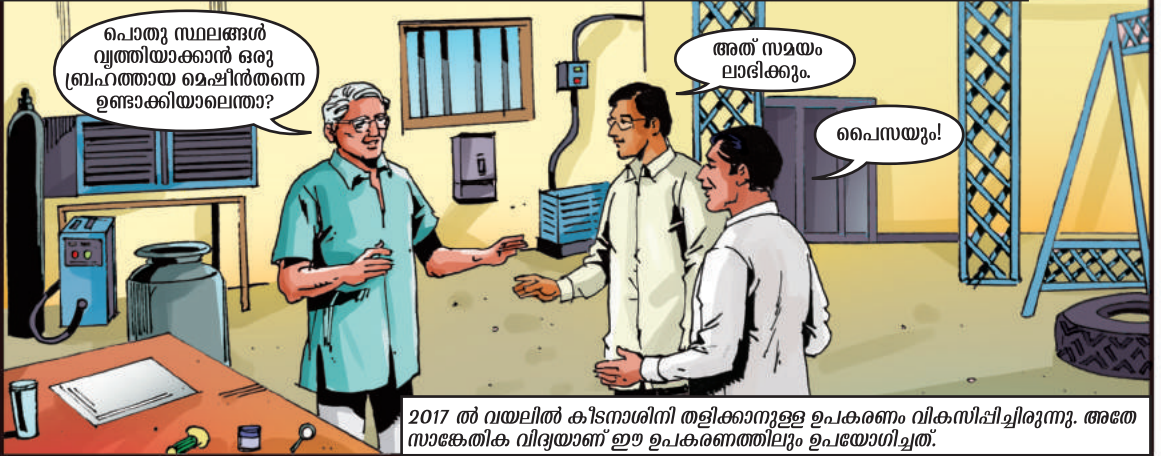
2019 ൽ ഭഗീരഥി അമ്മയുടെ അവിന്ദരണീയമായ നേട്ടത്തിന് ഭാരതത്തിലെ വലിയ സിവിലിയൻ ആദര വായ നാരി ശക്തി പുരസ്കാരം ഭഗീരഥി അമ്മ നേടി.

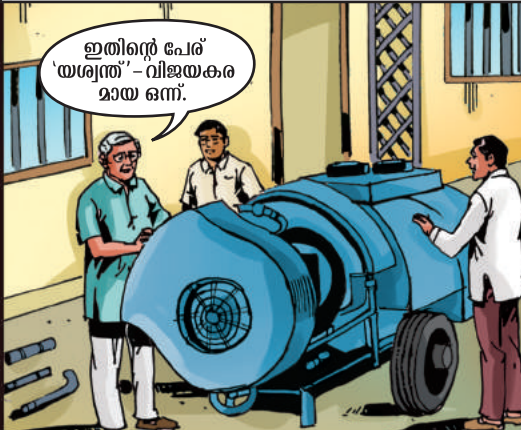
രാജേന്ദ്ര ജാദവ്

രാജേന്ദ്ര ഈ പ്രശ്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വർക്ക് ഷോപ്പിൽ വെച്ച് മക്കളായ മകേഷിനോടും ധനഞ്ജയോടും സംസാരിച്ചു.

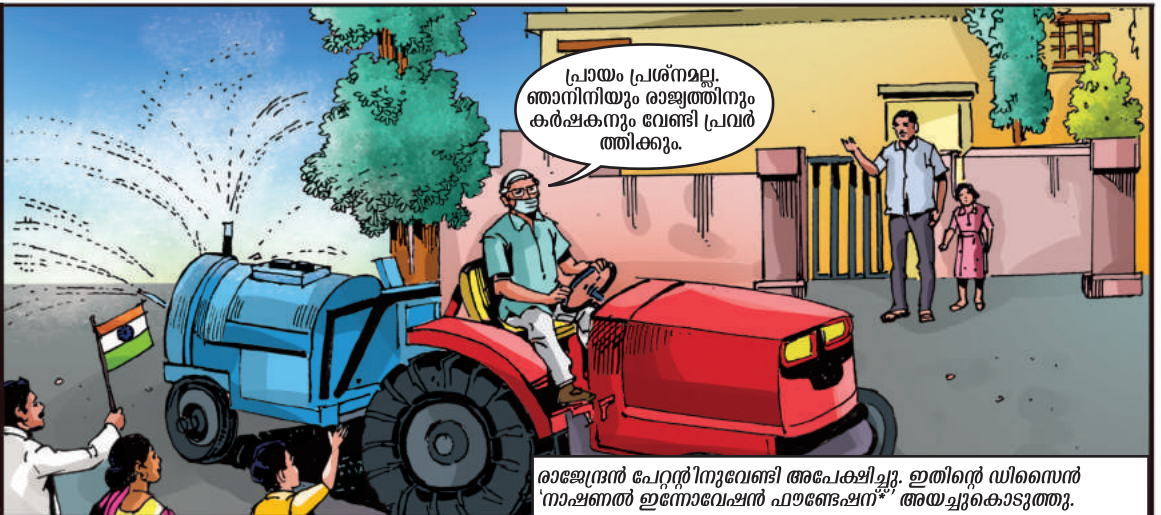

25 ദിവസത്തിനു ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൊഴിലാളികൾ 600 ലിറ്റർ സാനിറ്റൈസർ കലർന്ന വെള്ളം നിറച്ച ഉപകരണം വികസിപ്പിച്ചു.

അതിനെ ഒരു ട്രാക്കിൽ ഘടിപ്പിച്ചതോടെ അതിന് റോഡും മൈതാനവുമടക്കമുള്ള വിശാലമായ സ്ഥലങ്ങൾ അനായാസമായി സാനിറ്റൈസ് ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു.

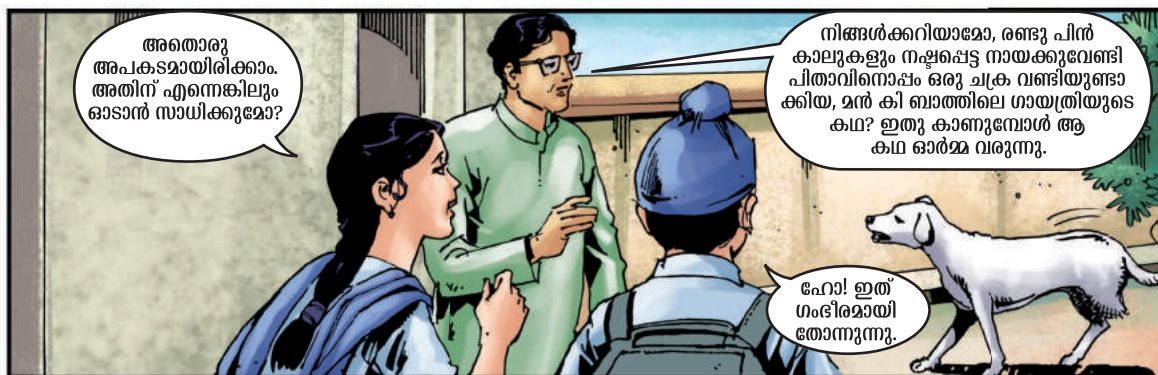
'യശസ്സ്' ആ പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു.

നോക്കൂ, ആ നായ മൂന്നു കാലിലാണ് നടക്കുന്നത്.

അതെ, നാലാമത്തെ കാല് മുറിച്ച് മാറ്റിയതായി തോന്നുന്നു.

അതൊരു അപകടമായിരിക്കാം. അതിന് എന്നെങ്കിലും ഓടാൻ സാധിക്കുമോ?

നിങ്ങൾക്കറിയാമോ, രണ്ടു പിൻ കാലുകളും നഷ്ടപ്പെട്ട നായക്കുവേണ്ടി പിതാവിനൊപ്പം ഒരു ചക്ര വണ്ടിയുണ്ടാക്കിയ, മൻ കി ബാത്തിലെ ഗായത്രിയുടെ കഥ? ഇതു കാണുമ്പോൾ ആ കഥ ഓർമ്മ വരുന്നു.

ഹോ! ഇത് ഗംഭീരമായി തോന്നുന്നു.

ഗായത്രി തമിഴ് നാട്ടിലെ കോയമ്പത്തൂരിലെ ഒരു ഐ.ടി.* പ്രൊഫഷണലാണ്.

അപ്പ, മഹാമാരി കാരണം എനിക്ക് പോൾ വർക്ക് പ്രിം ഹോം ആണ്. ഒരു പട്ടിയെ വളർത്താൻ കിട്ടുമോ? എനിക്ക് ധാരാളം സമയമുണ്ട്.

എന്നിങ്ങിനെയോ. നീയെപ്പോഴും ചോദിക്കാറുള്ളതാണ്. ഇത് പുറിയ സമയമാണ്.

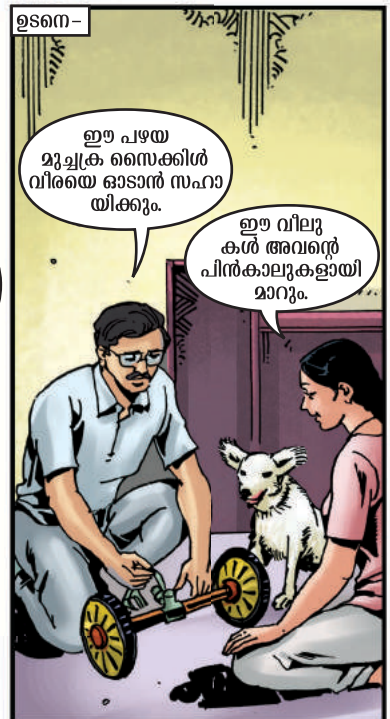

നന്നായി! അടുത്തുള്ള നായ വളർത്തു കേന്ദ്രത്തിൽ പോയി ഒരേജ്ഞതെ കൊണ്ടുവരാം.

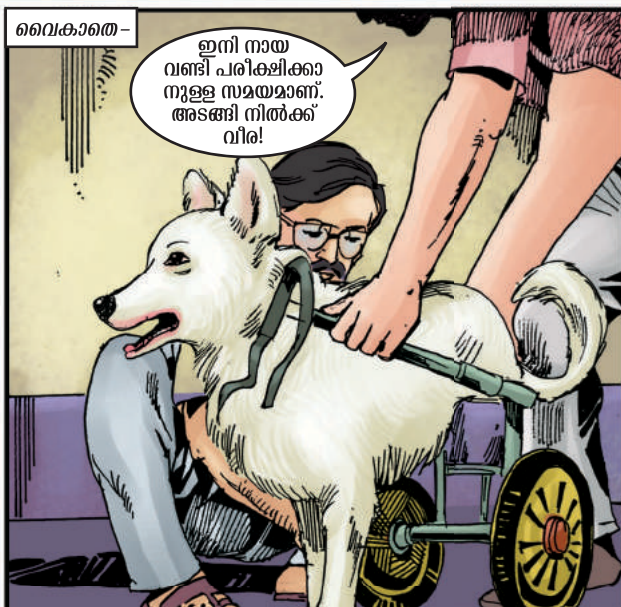
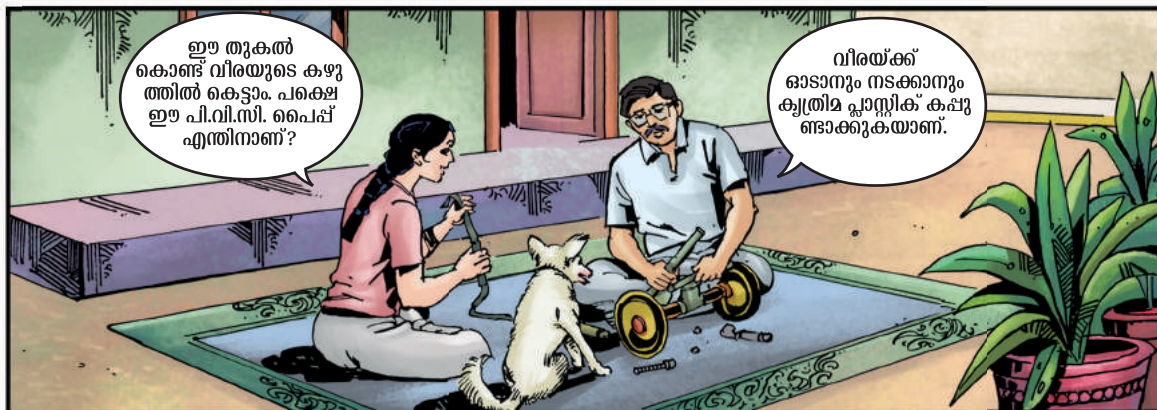
ഇത് നമ്മുടെ വീട്ടിൽ സന്തോഷം കൊണ്ടുവരും എന്നു തോന്നുന്നു.

* ഇൻഫർമേഷൻ ടെക്നോളജി

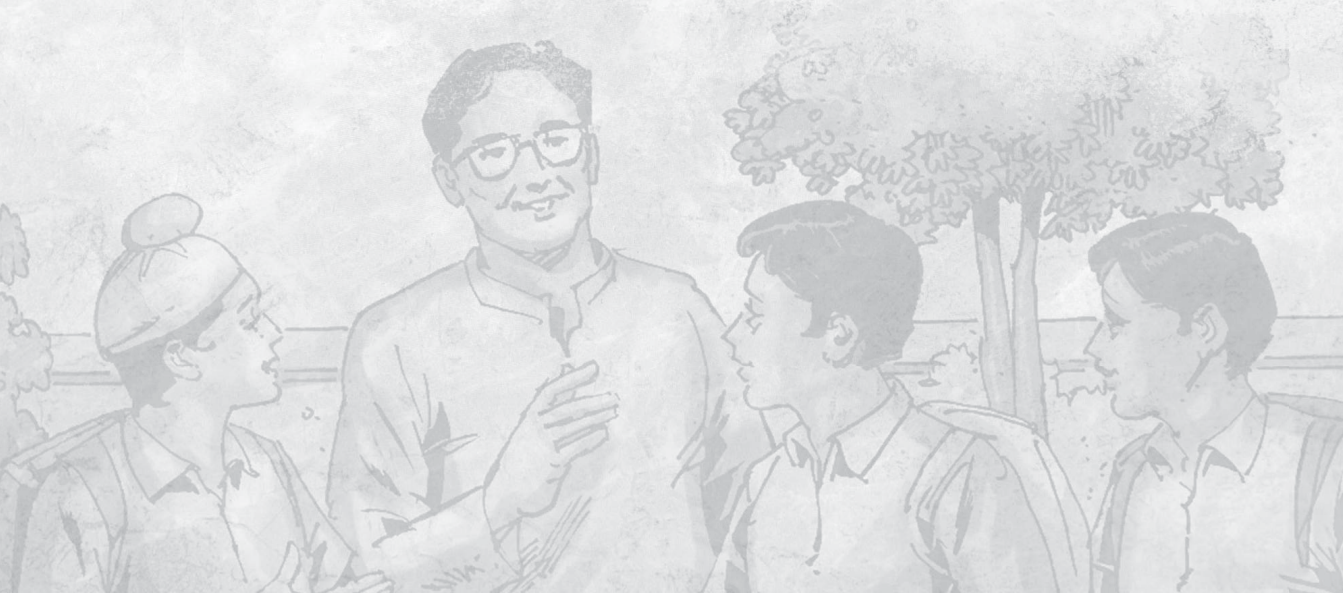
അടുത്ത ദിവസം -

* ഗായത്രിയുടെ അച്ഛൻ കാശിയിംഗം ഒരു മെക്കാനിക്കൽ എഞ്ചിനീയറായിരുന്നു.

ഇതിലൂടെ കൂടുതൽ ആളുകൾ വികലാംഗരായ മൃഗങ്ങളെ വളർത്താൻ മുന്നോട്ടു വരുമെന്നും അതിലൂടെ ഈ മൃഗങ്ങളുടെ ജീവിതം മെച്ചപ്പെടുമെന്നും ഗായത്രി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു.

മൻ കി ബാത്ത്

വാല്യം - 2

മൻ കി ബാത്തിന്റെ ഈ രണ്ടാം വോള്യത്തിലൂടെ മനുഷ്യന്റെ നേട്ടങ്ങളെ ആഘോഷിക്കുന്നതു തുടരുകയാണ്.

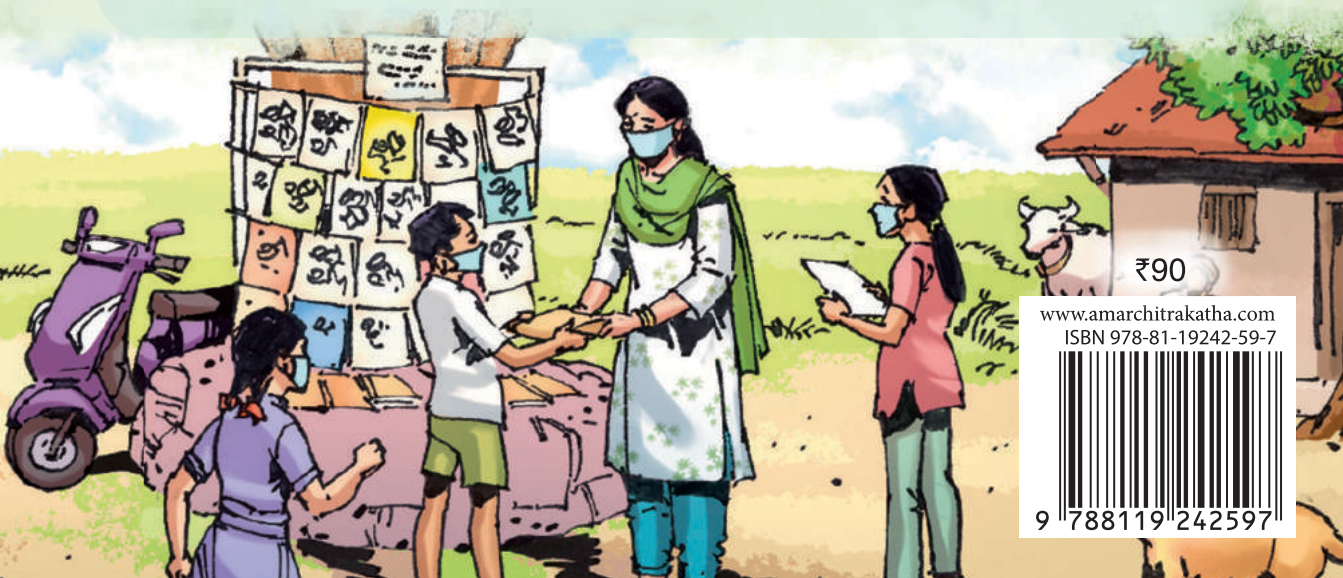
പ്രധാനമന്ത്രി നരേന്ദ്ര മോദി അദ്ദേഹത്തിന്റെ റേഡിയോ പരിപാടിയിലൂടെ അതിശയകരമായ ജീവിതം നയിച്ച മനുഷ്യരുടെ സംഭാവനകളെ എടുത്തു കാണിക്കുകയാണ്.

ഇത് യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിലെ നായകന്മാരുടെ കഥയാണ്.

ഭഗീരഥി അമ്മ ചെറുപ്രായത്തിൽ സ്കൂളിൽ നിന്ന് സഹോദരങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനായി പഠനം ഇപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. അമ്മുമ്മയായിട്ടും 105 വയസ്സിലും 4 ാം തരം പരീക്ഷ പഠിച്ച് പാസായി. എൻ. എസ്. രാജപ്പൻ, 5 ാം വയസ്സിൽ പോളിയോ ബാധിച്ച കാലുകളുമായി 63 ാം വയസ്സിൽ വേമ്പനാട്ടു കായലിൽ വിനോദ സഞ്ചാരികൾ അലക്ഷ്യമായി എറിയുന്ന പ്ലാസ്റ്റിക് മാലിന്യങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കുന്നു.

ഉഷ ദുബെ, കോവിഡ് ലോക്ക്ഡൗൺ കാലത്ത് ഓൺലൈൻ ക്ലാസ്സുകളുടെ അപര്യാപ്തത മനസ്സിലാക്കി പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ക്ലാസ്സ് റൂം തന്നെ തന്റെ സ്കൂട്ടറിൽ സജീകരിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു മുൻപിലെത്തിച്ചു.

സമൂഹത്തിൽ വ്യത്യാസം കൊണ്ടുവരാൻ പണവും പദവിയും ആവശ്യമില്ല എന്ന് നമ്മുടെ ഈ നായികാ നായകന്മാർ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

₹90

www.amarchitrakatha.com
ISBN 978-81-19242-59-7

9 788119 242597